

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר תפלת שחרית של שבת

ברכות השחר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם ברחמיה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים, גלוי וידוע לפני כסא כבודך, שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם, אין כל בריה יכולה לעמוד לפניך שעה אחת, ברוך אתה יי, הרופא לכל בשור ומפליא לעשות.

אלהי, נשמה שנתת בי טהורה. אתה בראתה, אתה נפתתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה ממני, ואתה עתיד להחזירה בי לעתיד לבוא. כל זמן שהנשמה בקרבי מודה (הנשים אומרות: מודה) אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי. ברוך אתה יי, המחזיר נשמות לפגרים מתים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד (נ"א: עבד).
הנשים אומרות: שפחה).

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשני ישראל.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שלא עשני אשה (הנשים אומרות: שעשני כרצונו).

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, פוקח עורים.

בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מִתִּיר אֲסוּרִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְגַבִּיהַ שְׁפָלִים.
 (בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנוֹתֵן לַיֶּעֶף פֶּחַ).
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּשׁ עֲרָמִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִיז מִצְעָדֵי גָבֵר.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צָרָכִי.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְעַבִּיר חֲבָלֵי שָׁנָה מֵעֵינַי
 וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה, וְאֵל
 תַּרְגִּילֵנִי לְדַבֵּר עִבְרָה וְעוֹן, וְהַשְׁלֵט בִּי יֵצֵר טוֹב, וְאֵל תִּשְׁלֹט בִּי יֵצֵר
 רָע, וְחַזְקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיַדִּי חֶטָּא וְלֹא
 לְיַדִּי נְסִיוֹן וְלֹא לְיַדִּי בְּדִיּוֹן, וְכוּף (אֵת) יֵצֵרִי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ. וְהַכְנַע
 עָרְפִי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, וְחַדֵּשׁ כְּלִיּוֹתַי לְשִׁמּוֹר פְּקוּדֶיךָ, וּמוֹל אֵת לִבִּי וְאֵת
 לִבִּי זְרַעִי לְאַהֲבָה (ו) לְיִרְאָה אֵת שְׁמֶךָ, וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ,
 וְקַרְבָּנִי לְכָל מַה שְּׂאֵהֲבָתָּ, וְרַחֲמֵנִי מִכָּל מַה שְּׂשֹׁנָאֵת. וְקַיִם עָלַי וְעַל
 זְרַעִי וְעַל זְרַע זְרַעִי מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וּמֵל יי אֱלֹהֶיךָ אֵת-לִבְבְּךָ וְאֵת-לִבִּי
 וְרַעַף, לְאַהֲבָה אֵת-יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. וְאֵנִי
 זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ,
 לֹא-יְמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זְרַעֲךָ וּמִפִּי זְרַע זְרַעֲךָ אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם.

וְנוֹדַע בְּגוֹיִם זְרָעִים וְצֹאצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים, כָּל-רֹאֵיהֶם יִפְרִיּוּם כִּי
 הֵם זְרַע בְּרַךְ יי. לֹא יִיגְעוּ לְרִיק וְלֹא יִלְדוּ לְבִהָלָה, כִּי זְרַע בְּרוּכִי

יְיָ הַמָּה וְצִאֲצֵאֵיהֶם אִתָּם. וְהָיָה טָרֶם-יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע. כִּי אֶצְקֶ-מִים עַל-צִמָּא וְנִזְלִים עַל-יִבְשָׁה, אֶצְקֶ רוּחִי עַל-זֶרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל-צִאֲצֵאֵיךָ. וְצִמְחוּ בִּבְיַן חֲצִיר, כַּעֲרֻכִים עַל-יְבֻלֵי-מַיִם. זֶה יֹאמֵר לִי אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם-יַעֲקֹב, וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לִי וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה. וַיְהִי כַחֲלוֹל זֶרְעֶךָ וְצִאֲצֵאֵי מַעֲיָךְ כַּמְעוֹתָיו, לֹא-יִכְרַת וְלֹא-יִשְׁמַד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי.

וְתִהְיֶה לִי לְמִשְׁגָּב וּמִבְטָח וּמִגְדָּל עַז וּבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי, וְלִהְצִיל נַפְשִׁי מִשַּׁחַת וּמִכָּל צָרָה וּתְגַנֵּי (הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם), לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוּאֵי, וּגְמַלְנִי חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מִעַזֵי פָנִים וּמִעֲזוֹת פָּנִים, וּמִיֶּצֶר הָרַע וּמֵאָדָם רָע, וּמִלְשׁוֹן הָרַע וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית, וּמִדִּין קָשָׁה וּמִבְעַל דִּין קָשָׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן בְּרִית (וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנָם).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה. (ו)הַעֲרַב-נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ, וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ, (וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ) וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יִרְאֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנִתְּנָ-לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

(יש מוסיפים: וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ, בְּמָקוֹם קָרְבָן תָּמִיד שֶׁל בָּקָר).

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,

אֶת-קָרְבָּנִי לְחֻמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ.
 וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם
 שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד. אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים. וְעֲשִׂירֵית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הַהֵינִן. עֹלֹת תָּמִיד, הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח
 אִשָּׁה לִי. וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּף גִּסְף שֶׁכֶר
 לִי. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לִי.

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנַיִם-כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנַיִם עֲשׂוּרָנִים סֹלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ, עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד
 וְנִסְכָּה.

בראש חודש מוסיפים:

וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
 אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. וּשְׁלֹשָׁה עֲשׂוּרָנִים סֹלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד, וּשְׁנַיִם עֲשׂוּרָנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְאֵיל הָאֶחָד. וְעֲשָׂרִין עֲשָׂרִין סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד,
 עֹלָה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לִי. וְנִסְפִיָּהֶם חֲצִי הַהֵינִן יְהִי לֶפָר וּשְׁלִישֵׁת
 הַהֵינִן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵינִן לְכֶבֶשׂ יֵין, זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדֶשִׁי
 הַשָּׁנָה. וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֹטְאֹת לִי, עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.

תורה

וַיִּדְבַר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם. יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיַּחֲנֶנֶךָ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם, לְמַעַן תִּשְׁפִּילוּ אֶת
כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן.

נביאים

לֹא־יִמּוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן
תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַכְּתוּב בּוֹ, כִּי־אָז תִּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶךָ וְאָז תִּשְׁכִּיל.
הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וְאָמַץ אֶל־תַּעֲרֹץ וְאֶל־תַּחַת, כִּי עַמֶּךָ יִי אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
אֲשֶׁר תַּלְךָ.
גֹּאֲלֵנוּ יִי צָבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

כתובים

אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רַשָּׁעִים, וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא
עָמַד, וּבִמְוֹשֵׁב לְצִידִים לֹא יָשָׁב. כִּי אִם בְּתוֹרַת יְיָ חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה
יוֹמָם וְלַיְלָה. וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל־פְּלִגֵּי מַיִם, אֲשֶׁר פְּרִיּוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעֵלְהוֹ לֹא־יָבוֹל, וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.

משנה

מֵאֵימָתִי קוֹרִין אֶת שְׁמֵעַ בְּעַרְבִית? מִשְׁעָה שֶׁהַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לְאָכוֹל
בְּתַרוּמָתָן, עַד סוֹף הָאֲשִׁמוּרַת הָרֵאשׁוֹנָה, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחַכְמֵים
אוֹמְרִים עַד חֲצוֹת. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עַד שְׁיַעֲלֶה עַמּוּד הַשָּׁחַר.

תלמוד

תַּנָּא, הֵיכָא קָאִי דְקַתְּנִי מֵאֵימָתִי? וְתוּ, מֵאִי שְׁנָא דְקַתְּנִי בְּעַרְבִית
בְּרִישָׁא? לְתַנִּי דְשַׁחְרִית בְּרִישָׁא! תַּנָּא אַקְרָא קָאִי, דְכַתִּיב וּבִשְׁכַבְךָ
וּבְקוֹמֶךָ. וְהֵכִי קַתְּנִי: אֵימָתִי זְמַן קָרִית שְׁמַע דְשִׁכְיָה? מִשְׁעָה
שֶׁהַכֹּהֲנִים נִכְנָסִים לְאָכוֹל בְּתַרוּמָתָן. וְאִי בְעֵית, אֵימָא: יְלִיף מִבְּרִיתוֹ
שֶׁל עוֹלָם, דְכַתִּיב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד. אִי הֵכִי, סִיפָא דְקַתְּנִי
בְּשַׁחַר מְבָרַךְ בְּרִישָׁא, לְתַנִּי בְּעֶרֶב מְבָרַךְ בְּרִישָׁא! תַּנָּא עַרְבִית תַּנָּא

בְּרִישָׁא, וְהִדְר תְּנָא בְּשַׁחְרִית. וְאַדְקָאֵי בְּשַׁחְרִית, מְפָרֵשׁ מְלֵי דְשַׁחְרִית,
וְהִדְר מְפָרֵשׁ מְלֵי דְעַרְבִית.

א. אֵיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים? קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן. פֶּר
וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת
בְּצַפּוֹן, וְדָמָן טְעוֹן הִזְיָה עַל בֵּין הַבָּדִים, וְעַל הַפְּרֻכָּת, וְעַל מִזְבַּח
הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַפְּכָת. שִׁירֵי הַדָּם הֵיָה שׁוֹפֵף עַל יְסוּד
מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן, וְאִם לֹא נָתַן, לֹא עִכָּב.

ב. פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשַׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, וְקָבוּל דָּמָן
בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן, וְדָמָן טְעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב.
מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַפְּכָת. שִׁירֵי הַדָּם הֵיָה שׁוֹפֵף עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל
מִזְבַּח הַחִיצוֹן, וְאִם לֹא נָתַן, לֹא עִכָּב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן.

ג. חֲטָאת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד, אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצְּבוּר: שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי
חֲדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן,
וְדָמָן טְעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. כִּיצַד? עֲלֵה בַּכֶּבֶשׁ, וּפְנֵה
לְסוּבָב, וּבֹא לוֹ לְקַרְן דְּרוּמִית מִזְרַחִית, מִזְרַחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית
מְעַרְבִית, מְעַרְבִית דְּרוּמִית. שִׁירֵי הַדָּם הֵיָה שׁוֹפֵף עַל יְסוּד דְּרוּמִי.
וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וּלְלֵילָה,
עַד חֲצוֹת.

ד. הַעוֹלָה קִדְשׁ קִדְשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בְּצַפּוֹן, וְקָבוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת
בְּצַפּוֹן, וְדָמָהּ טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְטְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט, וְנִתּוּחַ,
וְכָלִיל לְאֲשִׁים.

ה. זְבָחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאֲשָׁמוֹת, אֱלוֹ הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשֵׁם גְּזוֹלוֹת, אֲשֵׁם
מְעִילוֹת, אֲשֵׁם שֶׁפָּחָה חֲרוּפָה אֲשֵׁם נְזִיר, אֲשֵׁם מְצוֹרַע, אֲשֵׁם תְּלוּי,
שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, וְקָבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצַפּוֹן, וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי
מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל
מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְלֵילָה, עַד חֲצוֹת.

ו. התודה ואיל נזיר קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות. המורם מהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לפהגים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ז. שלמים קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. המורם מהם פיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לפהגים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.

ח. הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים. שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן פנגד היסוד. שנה באכילתן: הבכור נאכל לפהגים, והמעשר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי.

ברייאת דרבי ישמעאל

רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשת: מקל וחרמ. מגזרה שנה. מבנין אב מכתוב אחד, ומבנין אב משני כתובים. מכלל ופרט. ומפרט וכלל. מכלל ופרט וכלל, אי אתה דן אלא כעין הפרט. מכלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל. וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל פלו יצא. וכל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו, יצא להקל ולא להחמיר. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו, יצא להקל ולהחמיר. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירונו הכתוב לכללו בפירושו. ודבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והכפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם אוכל פרותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא: כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והקבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם.

אמר רבי זירא, בנות ישראל הן החמירו על עצמן, שאפילו רואות טפת דם כחרדל, יושבות עליה שבעה נקיים.

תנא דבי אליהו כל האומר הלכה ושונה בה מבטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות.

מזכירין יציאת מצרים בלילות, אמר רבי אלעזר בן-עזריה: הרי אני כבן שבועים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא שנאמר: למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים, כל ימי חייך. ימי חייך הימים, כל ימי חייך הלילות. וחקמים אומרים: ימי חייך העולם הזה, כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום בחילך, שלוה בארמנותיך.

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורתו תורת אמת. הוא יפתח לבנו לתורתו וישים בלבנו לאהבה אותו, וליראה אותו, ולעשות רצונו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה, ונירש חקיו, ונזכה לתלמוד תורה ולמעשים טובים ולחיי העולם הבא.

קדיש דרבנן

תגדל ויתקדש שמייה רבא (עונים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב,

וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלְמָא
עֲלֵמָא יִתְבָּרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדַּר וְיִתְהַלָּל
שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
חֻשְׁבֻּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל (כָּל) תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן (דִּי־תַבִּין)
דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא (קְדֻשְׁתָּא) דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא (לְנָא
ו) לְהוֹן וְלְכוּן שְׁלָמָא וְחַנּוּא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמִין (וְחַיֵּי אַרְכֵי) וּמְזוּגֵי רְוִיחִין מִן קָדָם
מְרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן
(עוֹנִים: אָמֵן).

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

זמירות

(בעשרת ימי תשובה יש אומרים: יי הוא האלהים. יי הוא האלהים).

וְאֹמְרִים פַּעֲמַיִם: יי מְלֶךְ, יי מְלֶךְ, יי יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

(יש מוסיפים: וְהִיא יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד. הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתַהֲלֻתְךָ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וָעֶד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן
הַלְלוּ-יָהּ. כָּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יָהּ הַלְלוּ-יָהּ).

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו,
בְּגִי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם. יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּ-יָהּ. בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּךָ. וּבְרוּךְ
שֵׁם כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

מְזַמֵּר לְתוֹדָה, הָרִיעוּ לִי כָּל־הָאָרֶץ. עֲבֹדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה, בְּאוֹר
 לְפָנָיו בְּרִנָּה. דַּעוּ כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים, הוּא־עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עֲמוּ
 וְצֵאן מִרְעִיתוֹ. בְּאוֹר שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, תְּצַרְוֹתֵינוּ בְּתַהֲלָה, הוֹדוּ־לוֹ בְּרִכּוֹ
 שְׁמוֹ. כִּי־טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ, וְעַד־דָּר וָדָר אַמּוֹנָתוֹ.

הוֹדוּ לִי כִּי־טוֹב,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לַעֲשֵׂה הַשְּׂמִים בְּתַבּוּנָה,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
אֶת־הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשָׁלֶת בַּיּוֹם,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשָׁלוֹת בַּלַּיְלָה,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַפָּה מְצָרִים בְּבַכּוֹרֵיהֶם,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְגִזֵּר יַם־סוּף לְגִזְרִים,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַנַּעַר פָּרְעֹה וַחֲבִילוֹ בַּיַם־סוּף,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמוֹלִיף עֲמוּ בַמִּדְבָּר,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַפָּה מְלָכִים גְּדֹלִים,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַכְּשִׁיטִי,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ,	כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

שְׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכַר לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.
 וַיִּפְרָקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.
 נָתַן לָחֵם לְכָל-בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ.

הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתָיו. שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ-לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל-נַפְלְאֹתָיו. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לָב מִבְּקָשֵׁי יְיָ. דַּרְשׁוּ יְיָ וְעֹזוֹ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד. זָכְרוּ נַפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתִּיחוּ וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוּ. זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירוֹ. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה לְאֶלֶף דוֹר. אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבֹתֵינוּ, וְשִׁבְעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ-כְּנָעַן, חֶבְל נַחֲלַתְכֶם. בַּהֲיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמְעַט וְגֵרִים בָּהּ. וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר. לֹא-הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים. אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי, וּבִגְבוּיָי אֶל-תִּרְעוּ. שִׁירוּ לַיְיָ כָּל-הָאָרֶץ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם-אֶל-יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ. סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ, בְּכָל-הָעַמִּים נַפְלְאֹתָיו. כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים. כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו, עֹז וְחֵדָּה בְּמִקְמוֹ. הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז. הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנָיו, הַשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בַּהֲדַרְת-קִדְשׁוֹ. חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל-הָאָרֶץ, אַף-תִּכּוֹן תִּבְל בַּל-תִּמּוֹט. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יְיָ מְלֶךְ. יִרְעֵם הַיָּם וּמְלוֹאוּ, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל-אֲשֶׁר-בוֹ. אֲזַי יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר, מִלְּפָנָיו יְיָ כִּי-בָא לְשִׁפּוֹט אֶת-הָאָרֶץ. הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם, לְהַדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעֵלָם, וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַם אֲמֵן וַהֲלֵל לַיְיָ.

לְמַנְצַחַּ מְזִמּוֹר לְדוֹד. הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל, וּמַעֲשֵׂה יְדֵיו מְגִיד
הַרְקִיעַ. יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֶמֶר, וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחְוֶה־דַּעַת. אִין־אֶמֶר וְאִין
דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם. בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִּבְל מְלִיָּהֶם,
לְשֹׁמֵשׁ שָׁם־אֵהֵל בָּהֶם. וְהוּא כְּחֹתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ, יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אֲרַח. מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְחֻקּוֹפְתּוֹ עַל־קְצוֹתָם, וְאִין נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ.
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְיָ נְאֻמָּנָה מִחֻכְמַת פֶּתִי. פְּקוּדֵי
יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי־לֵב, מְצוֹת יְיָ בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם. יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשֻׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת, צְדָקוֹ יַחֲדוּ. הַנְּחַמְדִּים מְזַהֵב וּמְפַז
רַב, וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוֹפִים. גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשֹׁמְרָם
עֶקֶב רַב. שְׂגִיאוֹת מִי־יִבִין, מִנְּסֻתְרוֹת נִקְנִי. גַּם מְזִדִּים חֲשׂוֹף עַבְדְּךָ,
אֶל־יִמְשְׁלוּ־כִי אֲזוֹ אֵיתָם, וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

ביו"ט והוש"ר מוסיפים מזמור צ"ז "ה' מלך תגל הארץ".

יְיָ מְלֹךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים, יִשָּׁב כְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ. יְיָ בְּצִיּוֹן גְּדוֹל, וְרַם
הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים. יוֹדוּ שְׁמֶךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא, קְדוּשׁ הוּא. וְעוֹז מְלֹךְ
מְשֻׁפֵּט אֵהֵב אֶתְּהָ כּוֹנֵנַת מִיִּשְׂרָאֵל, מְשֻׁפֵּט וּצְדָקָה בִּיַּעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ.
רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדָם רַגְלָיו, קְדוּשׁ הוּא. מִשֶּׁה וְאֶהְרֹן
בְּכֹהֲנָיו וּשְׂמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, קִרְאִים אֶל־יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם. בְּעַמּוּד עֲנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, שְׁמְרוּ עֲדוּתִי וְחֹק נִתְּן־לָמוֹ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם, אֵל
נִשְׂא הַיִּתְּ לָהֶם, וְנִקֵּם עַל־עֲלִילוֹתָם. רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶר
קְדוּשׁוֹ, כִּי־קְדוּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשְׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר
כָּל־חֻמְתּוֹ. זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֻסְדֶּיךָ, כִּי מַעוֹלָם הִמָּה. אֶתְּהָ יְיָ לֹא־תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמְּנִי, חֻסְדְּךָ וְאִמְתְּךָ תִּמְדִּד יִצְרוּנִי. תָּנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים, עַל־יִשְׂרָאֵל
גְּאוּתוֹ, וְעוֹז בְּשִׁחְקִים. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתָּן עוֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם כְּרוּף אֱלֹהִים. יְיָ אֲדִינֵנוּ, מֶה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ.

יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה. יי צבאות, אשרי אדם
 בטח בך. יי הפיר עצת-גוים, הניא מחשבות עמים. עצת יי לעולם
 תעמד, מחשבות לבו לדר ודר. קנה אל-יי חזק ויאמץ לבך, וקנה
 אל-יי. אל-נקמות יי, אל נקמות הופיע. הנשא שפט הארץ, השב
 גמול על-גאים. עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך, והצילנו
 וכפר על-חטאתינו למען שמך. וירם קרן לעמו, תהלה לכל-חסדיו,
 לבני ישראל עם קרובו, הללויה. מגדל-עז שם יי, בו-ירוע צדיק
 ונשגב. עשה-עמי אות לטובה, ויראו שנאי ויבשו, כי-אתה יי
 עזרתני ונחמתני. וירא בצר להם, בשמעו את-דבתם. ויזכר להם
 בריתו, וינחם כרב חסדיו. ויתן אותם לרחמים, לפני כל-שוביהם.
 הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן-הגוים להדות לשם קדשך, להשתבח
 בתהלתך. אתה תקום תרחם ציון, כי-עת לחננה כי-בא מועד. ותפרה
 הלבנה ובושה החמה, כי-מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלים, ונגד
 זקניו כבוד. ואמר ביום ההוא, הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו, זה
 יי קוינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו. ברוך יי לעולם, אמן ואמן.
 ברוך אדני יום יום יעמס-לנו, האל ישועתנו סלה. ברוך יי אלהי
 ישראל, מן-העולם ועד העולם, ואמר כל-העם אמן הללויה.

הללויה, הללו את-שם יי, הללו עבדי יי. שעמדים בבית יי,
 בחצרות בית אלהינו. הללויה כי-טוב יי, זמרו לשמו פי נעים.
 פי-יעקב בחר לו יה, ישראל לסגלתו. פי אני ידעתי כי-גדול
 יי, ואדיניו מפל-אלהים. כל אשר-חפץ יי עשה, בשמים ובארץ,
 בימים וכל-תהמות. מעלה נשאים מקצה הארץ, ברכים למטר עשה,
 מוצא-רוח מאוצרותיו. שהכה בכורי מצרים, מאדם עד-בהמה. שלח
 אותם ומפתים בתוככי מצרים, בפרעה ובכל-עבדיו. שהכה גוים
 רבים, והרג מלכים עצומים. לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן,
 ולכל ממלכות כנען. ונתן ארצם נחלה, נחלה לישראל עמו. יי שמך

לְעוֹלָם, יְיָ זָכְרָךָ לְדֶרֶךְ נֹדֶר. כִּי־יִדִין יְיָ עִמוֹ, וְעַל־עֲבֹדָיו יִתְנַחֵם. עֲצֹבֵי
הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה־לָּהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינִים לָהֶם
וְלֹא יֵרְאוּ. אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יֵאָזִינוּ, אֵף אִין־יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם. כַּמּוֹהֶם
יְהִיו עֹשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר־כִּטַּח בָּהֶם. בַּיִת יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ, בַּיִת
אֶהְרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. בַּיִת הַלְוִי בָרְכוּ אֶת־יְיָ, יִרְאֵי יְיָ בָרְכוּ אֶת־יְיָ. בְּרוּךְ
יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּ־יָהּ.

עומדים ואומרים:

בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר וְהָיָה הָעוֹלָם, בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵם,
בְּרוּךְ אֵל חַי לְעַד וְקַיֵם לְנֶצַח, בְּרוּךְ עוֹשֶׂה כִּרְאִשִּׁית, בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הָאָרֶץ, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לַיִרְאָיו,
בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ
הָעוֹלָם, הָאֵל הַמְּלֶךְ הַמְּהַלֵּל, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר בְּפִי עַמּוֹ וּבְלִשׁוֹן
כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּנְשַׁבְּחֶךָ
וּנְרַמְמֶךָ וּנְגַדְלֶךָ וּנְמַלִּיכֶךָ, וּנְזַכִּיר אֶת שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ, אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד חַי
הָעוֹלָמִים, מְלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־יְעַד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְלֶךְ מְהַלֵּל בְּתַשְׁבְּחוֹת (נ"א: בְּתַשְׁבְּחוֹת). ע"כ עומדים.

מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהַדוֹת לַיְיָ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן.
לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִדְךָ, וְאַמוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת. עֲלִי־עֲשׂוֹר וְעֲלִי־נִבְּל, עֲלִי
הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְיָ בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן. מִה־גִּדְלוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחְשַׁבְּתֶיךָ. אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדַע, וּכְסִיל לֹא־יָבִין
אֶת־זֹאת. בְּפִרְחַת רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיִצּוּ כָּל־פְּעֻלֵי אֹזֶן, לְהַשְׁמַדָּם
עַד־יְעַד. וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְיָ. כִּי־הִנֵּה אֵיבִיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבְדוּ,
יִתְפָּרְדוּ כָּל־פְּעֻלֵי אֹזֶן. וְתָרַם כְּרִאִים קַרְנֵי, בְּלַתִּי בְּשִׁמְן רַעֲנָן. וּתְבַט
עֵינֵי בְּשׁוּרֵי, בְּקַמִּים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנִּי. צְדִיק כְּתָמֵר יִפְרַח,
כְּאֶרֶז בְּלִכְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבַיִת יְיָ, בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ.

עוד ינובון בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי־יִשְׂרָאֵל, צוּרֵי
וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ.

יְיָ מִלֶּךָ גְּאוֹת לְבַשׁ, לְבַשׁ יְיָ עוֹז הַתְּאֵזֶר, אֶף־תִּכּוֹן תִּכְבֵּל בְּל־תְּמוּט. נְכוּן
כְּסָאָךְ מֵאֵז, מַעוֹלָם אָתָּה. נְשָׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נְשָׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ
נְהָרוֹת דְּכָיִם. מַקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי־יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ.
עֹדֶתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד, לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ, יְיָ לְאַרְךָ יָמִים. אַרְךָ יָמִים
אֲשֶׁבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מַעֲתָה
וְעַד־עוֹלָם. מִמְזֹרַח־שֶׁשֶׁם עַד מְבוֹאוֹ, מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ. רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם
יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר־וָדֹר. יְיָ בְּשָׁמַיִם
הַכִּין כְּסֵאוֹ, וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מִלֶּךָ. יְיָ מִלֶּךָ, יְיָ מִלֶּךָ, יְיָ יְמִלְךָ לְעֹלָם וָעַד. יְיָ מִלֶּךָ
עוֹלָם וָעַד, אֲבָדוּ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ. יְיָ הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם, הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת
עַמִּים. עָצוּ עֲצָה וְתַפָּר, דִּבְרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל. רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ, וְעֲצַת יְיָ הִיא תְּקוּם. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמַד,
מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא־צְוָה וַיַּעֲמַד. כִּי־בָחַר
יְיָ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לוֹ. כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.
כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לְבָנּוּ, כִּי בָשָׂם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחְנוֹ. כִּי לֹא־יִטָּשׁ יְיָ עַמּוֹ,
וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב
אִפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ. (יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם־קִרְאָנוּ).
אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי־דָרְךָ, הֵהֱלַכְתִּים בְּתוֹרַת יְיָ.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלֹלוּךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁפָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי
הָעַם שֶׁיִּי אֶלְהֵיוּ.

תִּהְיֶה לְךָ לְדָוִד, אֲרוּמָךְ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד.

בְּכֹל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאֵהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר. דְּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְיֶדוּ.
הַדָּר כְּבוֹד הַדָּד, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ,
וּגְדֻלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה. זָכֹר רַב-טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצַדִּיקְתֶךָ יִרְנְנוּ. חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ, אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדֻלַּת-חֶסֶד. טוֹב-יְיָ לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
לוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ,
וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְכַנִּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמַמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל-דָּוָר וָדָר. סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל-הַנְּפֻלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים. עֲיִנַי-כֹּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן.
צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קְרוֹב יְיָ לְכָל-קִרְאוֹ, לְכֹל
אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת. רְצוֹן-יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאַת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאַת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לְתֶיךָ יְיָ יְדָבָר
פִּי, וּיְבַרְךָ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
וּבְנַחְנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּ-יְיָ.

הַלְלוּ-יְיָ, הַלְלֵי נִפְשֵׁי אֶת-יְיָ. אֵהְלֵלָה יְיָ בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי
בְּעוֹדֵי. אֶל-תִּבְטְחוּ בַנְּדִיבִים, בְּכֵן-אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה. תִּצַּא רוּחוֹ
יִשָּׁב לְאֲדָמְתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשֵׂתָנְתָיו. אֲשֶׁרֵי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ,
שִׁבְרוּ עַל-יְיָ אֱלֹהָיו. עֲשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם,
הַשֹּׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם. עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים, נִתֵן לְחֵם לְרַעֲבִים, יְיָ
מַתִּיר אֲסוּרִים. יְיָ פִּקַּח עֲוֹרִים, יְיָ זָקַף כְּפוּפִים, יְיָ אֱהָב צַדִּיקִים. יְיָ
שֹׁמֵר אֶת-גְּוִרִים, יִתּוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד, וְדַרְךָ רְשָׁעִים יַעֲזֹת. יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּ-יְיָ.

הַלְלוּ-יְיָ, כִּי-טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי-נַעֲמִים נֶאֱוָה תְּהִלָּה. בּוֹיָה יְרוּשָׁלַם
יְיָ, נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס. הֲרַפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם. מוֹנֵה

מספר לכוכבים, לכלם שמות יקרא. גדול אדונינו ורב-כח, לתבונתו
 אין מספר. מעודד ענוים יי, משפיל רשעים עדי-ארץ. ענו ליי בתודה,
 זמרו לאלהינו בכנור. המכסה שמים בעבים, המכין לארץ מטר,
 המצמיח הרים חציר. נותן לבהמה לחמה, לבני ערב אשר יקראו.
 לא בגבורת הסוס יחפץ, לא בשוקי האיש ירצה. רוצה יי את-יראיו,
 את-המיחלים לחסדו. שבחי ירושלם את-יי, הללי אלהיך ציון. פי-חזק
 בריחי שעריך, ברוך בניהך בקרבך. השם-גבולך שלום, חלב חטים
 ישביעך. השלח אמרתו ארץ, עד-מהרה ריוץ דברו. הנתן שלג בצמר,
 כפור כאפר יפזר. משליך קרחו כפתים, לפני קרתו מי יעמד. ישלח
 דברו וימסם, ישב רוחו יזלו-מים. מגיד דבריו ליעקב, חקיו ומשפטיו
 לישראל. לא עשה כן לכל-גוי, ומשפטים בלי-ידעום, הללו-יה.

הללויה, הללו את-יי מן השמים, הללוהו במרומים. הללוהו כל-
 מלאכיו, הללוהו כל-צבאיו. הללוהו שמש וירח, הללוהו כל-כוכבי
 אור. הללוהו שמי השמים, והמים אשר מעל השמים. יהללו את-שם
 יי, כי הוא צנה ונבראו. ויעמידם לעד לעולם, חק-נתן ולא יעבור.
 הללו את-יי מן הארץ, תנינים וכל-תהמות. אש וברד שלג וקיטור,
 רוח סערה עשה דברו. ההרים וכל-גבעות, עץ פרי וכל-ארזים.
 החיה וכל-בהמה, רמש וצפור כנף. מלכי-ארץ וכל-לאמים, שרים
 וכל-שפטי ארץ. בחורים וגם-בתולות, זקנים עם-נערים. יהללו
 את-שם יי, כי-נשגב שמו לבדו, הודו על-ארץ ושמים. וגרם קרן
 לעמו, תהלה לכל-חסידי, לבני ישראל עם קרבו, הללו-יה.

הללויה, שירו ליי שיר חדש, תהלתו בקהל חסידים. ישמח ישראל
 בעשיו, בני-ציון יגילו במלפם. יהללו שמו במחול, בתף וכנור
 זמרו-לו. כי-רוצה יי בעמו, יפאר ענוים בישועה. יעלו חסידים
 בכבוד, ירננו על-משכבותם. רוממות אל בגרונם, וחרב פיפיות

בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכַחַת בְּלְאָמִים. לְאֹסֵר מַלְכֵיהֶם
בְּזָקִים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹזַל. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט פְּתוּב, הַדָּר הוּא
לְכָל-חֲסִידָיו, הַלְלוּ-יָיָהּ.

הַלְלוּ-יָיָהּ, הַלְלוּ-יָיָהּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּ-יָיָהּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ. הַלְלוּ-יָיָהּ בְּגִבוֹרָתוֹ,
הַלְלוּ-יָיָהּ כְּרַב גְּדִלוֹ. הַלְלוּ-יָיָהּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּ-יָיָהּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר.
הַלְלוּ-יָיָהּ בְּתֵף וּמַחּוֹל, הַלְלוּ-יָיָהּ בְּמִנִּים וְעִגָּב. הַלְלוּ-יָיָהּ בְּצִלְצְלֵי-שְׁמַע,
הַלְלוּ-יָיָהּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָיָהּ, הַלְלוּ-יָיָהּ. כָּל הַנְּשָׁמָה
תְהַלֵּל יָיָהּ, הַלְלוּ-יָיָהּ.
בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. יְמֵלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

עומדים (עד סוף שירת הים) ואומרים:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְיָ לְעֵינֵי כָּל-הַקֶּהֶל, וַיֹּאמֶר דָּוִד, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. לְךָ יְיָ הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד, כִּי-כָּל בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל
לְדָאֵשׁ. וְהַעֲשֵׂר וְהַפְּכוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבְיָדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה,
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ, וּמְהַלְלִים
לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלָה.
אַתָּה-הוּא יְיָ לְבַדְּךָ, אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-צָבָאָם,
הָאֶרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת-כָּל־פְּלִמָּה,
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם, וְהַיַּמִּים לָהֶם חֲמָה מִימִנָּם
וּמִשְׂמָאלָם. וַיִּוָּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שֵׁפֶת הַיָּם. וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם, וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יְיָ, וַיֹּאמְרוּ בְּיָיָהּ וּבְכַמֶּשֶׁה עֲבָדוֹ.

אָז יִשְׁרַע-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ, וַיֹּאמְרוּ לְאָמֵר,

אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי-גָאָה גָאָה, סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בָּיָם. עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמָנָהוּ. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ. מִרְכַּבַת פָּרְעֹה וַחֲיִלוֹ יְרַה בָּיָם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשֵׁי טַבָּעוֹ בַּיַּם-סוּף. תַּהֲמַת יִכְסִימוּ, יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת פְּמוֹ-אֶבֶן. יְמִינָךְ יְיָ גְּאֹדְרֵי בַּפֶּחַ, יְמִינָךְ יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב. וּבָרַב גְּאוֹנָךְ תַּהֲרֹס קַמִּיךְ, תִּשְׁלַח חֲרוֹנָךְ יֹאכְלֵמוּ כְּקֶשׁ. וּבְרוּחַ אַפִּיךָ נִעְרָמוּ מִיָּם, נִצְבּוּ כְּמוֹ-נֶגֶד נֹזְלִים, קָפְאוּ תַּהֲמַת בְּלִבָּיָם. אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל, תִּמְלָאמוּ נַפְשֵׁי, אֶרִיק חֲרָבִי, תֹּרִישְׁמוּ יָדַי. נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כְּסָמוּ יָם, צָלְלוּ כַּעֲוֹפֹת בְּמִים אֲדִירִים. מִי-כַמְכָה בְּאֵלִים יְיָ, מִי כַּמְכָה נְאֹדָר בְּקֶדֶשׁ, נוֹרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא. נְטִית יְמִינָךְ, תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. נַחֲיִת בְּחִסְדְּךָ עַם-זוֹ גְּאֹלְתָּ, גִּהֲלֹת בְּעֲזָךְ אֶל-גְּוֵה קִדְשֶׁךָ. שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חִיל אַחֲזוּ יִשְׁבִּי פְּלִשְׁתִּי. אֲזוּ נִבְהֲלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוּם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזוּמוּ רַעַד, נִמְגּוּ פֶלֶא יִשְׁבִּי כְּנַעַן. תִּפְלַעְלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד, בְּגִדְלֵי זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן, עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ, עַד-יַעֲבֹר עַם-זוֹ קְנִיֹתָ. תִּבְאָמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ, מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתְךָ יְיָ, מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי יְדִידִי. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

יְיָ מְלֹךְ, יְיָ מְלֹךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה, וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם. וְעֲלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת-הַר עֲשׂוֹ, וְהִיָּתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה. וְכָתוּב: וְהָיָה יְיָ לְמֹלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

(כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמְטָה)

יַעֲדוּן יַגִּידוּן כְּלָם כְּאֶחָד, יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילֶךָ, וְכָל מִבֵּין יְסוּדָם יְסַפְּרוּ אֶת גְּדֻלָּתְךָ, וּמִהֶם יִפְּרֹוּ כִּי הַכֹּל שְׁלֹךְ, וְאַתָּה הָאֵל הַמְּיֻחָד. יַעֲדוּן וְכוּ' לְכַבּוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹלָם בְּנוֹי, יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בְּלִתְךָ שְׁנוֹי, בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל מְנוֹי, כְּלָם נִתְּנוּ מְרוּעָה אֶחָד. יַעֲדוּן וְכוּ'

מראש ועד סוף יש לך סימן, מזרח ומערב צפון ותימן, שחק ותבל
 לך עד נאמן, מזה אחד ומזה אחד. יעידון וכו'
 הפל ממך נזבד זבוד, אתה תעמד והם יאבדו אבוד, לכן כל יצור
 לך יתן כבוד, כי מראש ועד סוף הלא אב אחד. יעידון וכו'
 ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל יי אלהינו יי אחד.

יהי חסדך יי עלינו, באשר יחלנו לך. מלכותך יי אלהינו מלכות
 כל-עלמים, וממשלתך מלכנו בכל-דור ודור. שאתה הוא אדיר
 בקדשה ולך נאה המלוכה, המלך הקדוש.

לך בשנותו את-טעמו לפני אבימלך, ויגרשהו וילך. אברכה
 את-יי בכל-עת, תמיד תהלתו בפי. ביי תתהלל נפשי, ישמעו ענוים
 וישמחו. גדלו ליי אתי, ונרוממה שמו יחדו. דרשתי את-יי וענני,
 ומפל-מגורותי הצילני. הביטו אליו ונהרו, ופניהם אל-יחפרו. זה
 עני קרא יי שמע, ומפל-צרותיו הושיעו. חנה מלאך-יי סביב
 ליראיו, ויחלצם. טעמו וראו כי-טוב יי, אשרי הגבר יחסה-בו.
 ראו את-יי קדשיו, כי-אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו,
 ודרשי יי לא-יחסרו כל-טוב. לכו-בנים שמעו-לי, יראת יי אלמדכם.
 מיהאיש החפץ חיים, אהב ימים לראות טוב. נצר לשונך מרע,
 ושפתיך מדבר מרמה. סור מרע ועשה-טוב, בקש שלום ורדפהו. עיני
 יי אל-צדיקים, ואזניו אל-שועתם. פני יי בעשי רע, להכרית מארץ
 זכרם. צעקו ויי שמע, ומפל-צרותם הצילם. קרוב יי לנשפרי-לב,
 ואת-דכאי-רוח יושיע. רבות רעות צדיק, ומפלם יצילנו יי. שמו
 כל-עצמותיו, אחת מהנה לא נשברה. תמותת רשע רעה, ושנאי
 צדיק יאשמו. פדה יי נפש עבדיו, ולא יאשמו כל-החוסים בו.

ועומד החזן ואומר בקול ובנעימה:

נְשַׁמֵּת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר
וּתְרוֹמֵם זְכָרְךָ מְלַכְנוּ, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה הוּא אֵל, וּמִבְּלַעַדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל מִפְּרָגַם וּמִרְחַם בְּכָל
עַת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה.

ביו"ט ובהו"ר מוסיפים:

אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרֵב
הַתְּשֻׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, וַיֵּי לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן,
הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְקִיץ נֹדְדִים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים.

וְלֶךְ (לְבָרְךָ) אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֵלוּ פִינוּ מְלֵא שִׁירָה בְּיָם, וְלִשְׁוֹנֵנוּ רְנָה
כַּהֲמוֹן גְּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח כְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
וְיָרַח (נ"א: וְכִיָּרַח), וְיָדֵינוּ (פְּרוֹשׁוֹת) כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ (קְלוֹת)
כְּאַיִלוֹת, אֵין אָנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
וְלְבָרְךָ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֲלָפִים וְרַבֵי רַבְבוֹת (פְּעָמִים)
הַטּוֹבוֹת (נְסִים וְנִפְלְאוֹת) שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ. מִמְצָרִים
גְּאֻלְתָּנוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זִנְתָּנוּ, וּבִשְׁבַע כָּל־כֶּלֶתָנוּ, מִחֶרֶב
הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדְּבַר מְלֻטָּתָנוּ, וּמִחֻלָּאִים רָעִים וְרַבִּים דָּלִיתָנוּ. וְעַד הֵנָּה
עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ, אֵל יַעֲזֹבוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
לְכֵן אֲבָרִים שֶׁפְּלִגְתָּ בָנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ אֶת שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ, כִּי
כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לְשׁוֹן בְּךָ תִּשְׁבַּע, וְכָל בָּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל
קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירְאוּךָ, וְכָל קָרֵב וּכְלִיּוֹת יִזְמְרוּ
לְשִׁמְךָ. כַּדְּבַר שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמְרָנָה יי מִי כָמוֹךָ.

ביו"ט ובהו"ר מוסיפים:

מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ, וּמִי יַעֲרֹךְ לָךְ וּמִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וּכְגִבוּרֹתֶיךָ. הָאֵל

הגדול, הגבור והנורא, אל עליון קנה שמים וארץ. האל בתעצמות עז, הגדול ולכבוד שמך הגבור לנצח נוראותיך, נהללך ונשבחך ונברך את שם קדשך, ודוד עבדך אמר לפניך: ברכי נפשי את־יְי, וכל־קרבי את־שם קדשו.

מציל עני מחזק ממנו, ועני ואביון מגזלו. וכתוב: רננו צדיקים בְי, לישרים נאנה תהלה.

בְּפִי (כָּל)	יְשָׁרִים	תְּתַרְוֶמֶם.
וּבְדַבְרֵי	צְדִיקִים	תְּתַבְּרֶךְ.
וּבְלִשׁוֹן	חֲסִידִים	תְּתַקְדֶּשׁ.
וּבְקֶרֶב	קְדוֹשִׁים	תְּתַהַלֵּל.

וּבְמִקְהֵלוֹת (נ"א: וּבְמִקְהֵלוֹת) רְבֹבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ וְזַכְרֶךָ מִלְּפָנָיו בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, שֶׁפֶן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר וְלִקְדָּשׁ, עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת (ו"א: וְתַשְׁבְּחוֹת) שְׁאָמַר דוֹד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחְךָ. (וּבְכֵן):

עומדים (עד סוף הקדיש) ואומרים:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנָיו, הָאֵל הַמְּלִיךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ. כִּי לָךְ נֶאֱדָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה, הַלֵּל וְזַמְרָה, עֹז וּמְשָׁלָה, נִצְחָה, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֳרָת, קְדֻשָּׁה וּמְלָכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְלִיךְ גָּדוֹל (וּמְהַלֵּל) בְּתַשְׁבְּחוֹת (ו"א: בְּתַשְׁבְּחוֹת), אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה, מְלִיךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים, אָמֵן.

והחזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיִוְמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא

ובזמן קריב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מבך, לעלם (ו)לעלמי עלמאי (ולעלמי עלמאי יתברך שמה דקודשא בריה הוא (עונים: אמן). יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמייה דקודשא בריה הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן).

כאן מוסיפים את פיוטי היצרות לשבתות חנוכה, פורים ושבתות מיוחדות (עמ' 225, 237 ואילך).

החזן אומר: **בִּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ.**

הקהל אומר והחזן אחריו: **בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

יום טוב החל בחול אומרים היוצר של חול בעמ' 21.

ואומר החזן והצבור לוחשין עמו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַפֶּלַח, אוֹר עוֹלָם אוֹצֵר חַיִּים, אוֹרוֹת מְאוּפֵל אָמַר וַיְהִי. הַפֶּלַח יוֹדוּךָ וְהַפֶּלַח יִשְׁבְּחוּךָ, וְהַפֶּלַח יֹאמְרוּ, אֵין קְדוּשׁ כִּיֵּי. הַפֶּלַח יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה יוֹצֵר הַפֶּלַח, הָאֵל הַפּוֹתַח בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שְׁעָרֵי מִזְרַח, וּבוֹקֵעַ חֲלוּנֵי רְקִיעַ, וּמוֹצִיא חֲמָה מִמְּקוֹמָה וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבִתָּהּ, וּמְאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ, וּלְיוֹשְׁבֵי שְׁפָרָא בְּמִדְת רַחֲמִים. הַמְּאִיר לְאַרְץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ, וְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד, מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית. מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קְנִינֵיךָ. הַמְּלֹךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוֹ מְאֹד, הַמְּהַלֵּל, הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזוּנוֹ, צוּר מְשַׁבְּנוֹ, מְגִן יִשְׁעֵנוּ, מְשַׁגֵּב בְּעַדְנוֹ. אֵין עֲרוּךְ לָךְ וְאֵין זוּלָתְךָ, אָפֶס בְּלָתְךָ וְאֵין דּוּמָה לָךְ. אֵין עֲרוּךְ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוּלָתְךָ מְלַכְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָפֶס בְּלָתְךָ גּוֹאֲלָנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְאֵין דּוּמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיַת הַמֵּתִים.

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בְּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה. גִּדְלוּ וְטוֹבוּ מְלֵא עוֹלָם, יַדְעַת וּתְבוּנָה סְבִיבִים אוֹתוֹ. הַמִּתְנַגֵּף עַל חַיֵּי הַקִּדְשׁ, וְנִהְדָּר בְּכַבֹּד עַל הַמְרֻבָּה. זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנַי כְּסָאוֹ, הַסֵּד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ. טוֹבִים מְאֹד שְׂפָרָא (נ"א: שְׂפָרָא) אֱלֹהֵינוּ, יִצְרָם בְּדַעַה בְּבִינָה וּבְהַשְׁפֵּל. כַּחַ וּגְבוּרָה נִתֵּן בְּהֵם, לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקִרְבֵּי תַבַּל. מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נִגְהָ, נִאֶה זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמִחִים בְּצִאתָם שְׂשִׁים בְּבוֹאֶם, לַעֲשִׂים בְּאִימָה רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם. פְּאָר וְכַבֹּד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ, צְהֵלָה וְרִנָּה לְזִכֵּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח-אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צִוֵּרַת הַלְבָנָה. שְׂבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם, תִּפְאָרַת וּגְדָלָה, שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיֵּי הַקִּדְשׁ.

(ל) אֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים, וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ, תִּפְאָרַת עֲטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֲנֵג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבַת. זֶה שִׁיר וְשִׁבַח לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ שְׁבַת אֵל מִכָּל מְלֵאכְתּוֹ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשֻׁבַּח וְאוֹמֵר: מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבַת. לְפִיכֶן יִפְאָרוּ לְאֵל כָּל יְצוּרָיו, וְשִׁבַּח יִקְרַ וּגְדָלָה יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ שֶׁנִּתֵּן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שְׁבַת קִדְשׁ.

שְׂמִיךְ יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וְזִכְרֶךָ מְלַכְנוּ יִתְפָּאֵר, בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, וְעַל כָּל שְׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִיךָ, וְהַמְּאֹדוֹת אֲשֶׁר יִצְרַת הַמָּה יִפְאָרוּךְ סְלָה.

תִּתְבָּרַךְ (לְנִצְח) צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וּגְאֻלָּנוּ, בּוֹרָא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׂמִיךְ (לְעַד) מְלַכְנוּ, יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים, וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִיו כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמְשֻׁמֵּיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל, דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. כָּלֵם אֶהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים, כָּלֵם גְּבוּרִים, כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאִימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם, וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיָּהֶם

בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהָרָהּ, (בְּשִׁירָהּ וּבְזִמְרָהּ), וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים
 וּמְקַדְּשִׁים (וּמְעֲרִיצִים וּמְמַלְיָכִים) אֶת שֵׁם הָאֵל, הַמְּלַךְ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר
 וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא. וְכֹלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה,
 וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה רְשׁוֹת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשִׁפְהַ
 בְּרוּרָה, בְּנִעְיָמָה וּבְקִדְשָׁהּ כָּלֶם כְּאַחַד עוֹנִים בִּירְאָה וְאוֹמְרִים: קְדוֹשׁ,
 קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְהַאֲוִפְנִים וְחַיּוֹת
 הַקִּדְשׁ כָּלֶם בְּרַעַשׁ גָּדוֹל, מִתְנַשְּׂאִים לְעַמְתָּם, מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
 בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ.

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ, לַמְּלַךְ אֵל חַי וְקַיִם לְעַד זְמִירוֹת יֵאמְרוּ
 וְתִשְׁבַּחֹת (נ"א: וְתִשְׁבַּחֹת) יִשְׁמִיעֵנוּ, כִּי הוּא לְבָדוֹ (מְרוֹם וְקְדוֹשׁ),
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מַלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, נוֹרָא
 תְּהִלּוֹת, בּוֹרָא רְפוּאוֹת, מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ
 טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, כְּאִמּוֹר: לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים,
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ, וּבְחֲסֵדוֹ נִתְּנָם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, יוֹצֵר
 הַמְּאוֹרוֹת.

אַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבְּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ.
 אֲבִינוּ מְלַכְנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּטַחוֹ-בָךְ, וְתִלְמָדֵם לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת
 חֲקֵי חַיִּים, בְּן תִּחַנְּנֵנוּ וְתִלְמָדְנוּ. אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמְנוּ, הַמְּרַחֵם, רַחֵם נָא
 עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבְנוּ (בִּינָה) לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיב לְשִׁמּוֹעַ, לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד,
 לְשַׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאִירָה
 עֵינֵינוּ כְּתוֹרַתְךָ, וְדַבֵּק לִבְנוּ כְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
 אֶת שְׁמֶךָ, כִּי שֵׁם קְדוֹשְׁךָ הַגָּדוֹל בְּאִמַּת נִקְרָא עָלֵינוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֲסֵד
 בַּעֲבוּר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תָּרִים
 קַרְנֵנוּ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ לֹא נִבּוֹשׁ,
 וּבְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל חֲסִינוּ, לֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִפְשָׁל לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עַד, כִּי

אֲבִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אָתָּה, וְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הָרַבִּים אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נֹצֵחַ סֵלָה
 וְעַד, וְנִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. (מֵהָר) וְהֵבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם
 מְהֵרָה מֵאֲרַבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ מֵהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאֲרָצֵנוּ, כִּי
 אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ כְּחֶרֶת מִכָּל עִם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבָּתֵנוּ (מִלְכָּנוּ)
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמַּת, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֲדֶיךָ בְּאַמַּת וּבְאַהֲבָה. כְּרוּךְ
 אָתָּה יי, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

הקורא ק"ש צריך לפרש האותיות בפיו ובשפתיו וצריך ליתן רווח בין הדבקים כגון על לבכך, על לבבכם. הקורא ק"ש צריך להשמיע לאזניו מה שיוצא מפיו שיהיו פיו ולבו שווים בכוונה. צריך להאריך בדלי"ת של "אחד", וצריך להתזיז בזיזין של "תזכרו" ושל "וזכרתם". אין הש"ץ צריך להנמיק את קולו בפסוקי התוכחה.

המתפלל יחיד אומר: אֵל מְלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד.

אומ' בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד.

וְאַהֲבָתְךָ אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ. וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָדְךָ
 וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ.
 וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יַדְּךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכַתַּבְתָּם עַל-מִזְוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם-שָׁמַעְתָּ שְׁמֵעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי
 מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקוֹשׁ וְאִסְפַּתְּ דְגָנְךָ וְתִירִשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ.
 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתְךָ וְאִכְלֹת וְשָׂבַעְתָּ. הַשְּׁמְרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה
 אֶף-יי בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לְכֶם.

וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֹתֵיכֶם אֶתֶּם לְאוֹת
 עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמְדֹתֶיךָ אֶתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
 לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל
 תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֶתֶּם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת
 לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם. (הַצִּיּוּר אֹמֵר: אֲמַת).

הַחֲזוֹן תּוֹר וְאֹמֵר: יי אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

וְיִצִיב, וְנִכּוֹן, וְקָיָם, וְיִשָּׁר, וְנֶאֱמָן, וְאֶהוֹב, וְחִיבִי, וְנִחְמָד, וְנִעִים,
 וְנוֹרָא, וְאֲדִיר, וּמְתַקֵּן, וּמְקַבֵּל, וְטוֹב, וְיָפֵה, הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד. אֲמַת הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מְגֵן יִשְׁעָנוּ, לְדוֹר
 וָדוֹר הוּא קָיָם, וְשָׁמוֹ קָיָם, וְכִסְאוֹ נְכוֹן, וּמְלִכּוּתוֹ וְאֲמוּנָתוֹ לְעַד קִיּוֹמָת
 (ג"א: קִיּוֹמָת). וּדְבָרָיו חַיִּים וְקָיָמִים וְנֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַדְכֶּיךָ. עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דְּבָר טוֹב וְקָיָם,
 אֲמַת וְאֲמוּנָה, חֶק־נִתֵּן וְלֹא יַעֲבוּר. אֲמַת שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ,
 מְלַכְנוּ מְלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלָנוּ גּוֹאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ, צוּרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ,
 פּוֹדֵנוּ וּמְצִילָנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים עוֹד זוֹלָתְךָ.

עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא מְעוֹלָם, מְגֵן וּמוֹשִׁיעַ (לָהֶם וְ) לְכַנְיָהֶם

אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ. (אמת) אשרי איש שישמע אל מצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת אתה הוא אדון לעמך, ומלך גדול וגבור לריב את ריבם. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל עוזר ומושיע. (אמת) במצרים נגלית, כל בכוריהם הרגת, בכורך (ישראל) גאלת, ים סוף בקעת, ודים טבעת, ים ליבשה שמת, וידידים עברו, ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר. ועל זאת שבחו אהובים לאל, ונתנו ידידים זמירות ושירות ותשבחות (נ"א: ותשבחות), ברכות והודאות, למלך אל רם ונשא, חי וקיים, גדול ונורא, משפיל גאים, מגביה שפלים, מוציא אסירים, ופודה ענוים, ועוזר דלים, ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו. תהלה (נ"א: תהלות) לאל עליון ברוך הוא. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלם יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת עשה פלא. שירה חדשה שבחו גאולים לשמך (הגדול) על שפת הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יי מלך לעלם ועד. בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאלה לבני בנייהם, כי מעולם אתה גואל. ברוך אתה יי, גאל ישראל.

בחזרה החזן אומר בלחש: אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

(כשבת תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למען אל חי).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם.

אֶתְּהָ גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחִיָּה מֵתִים אֶתְּהָ רַב הוֹשִׁיעַ.

בקיץ: מוריד הטל

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם, מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלֶךְ מְמִית וּמְחִיָּה (ו) מְצַמִּיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה. (בשבת תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמֵם, זְכוּר יְצוּרֶיךָ בְּרַחֲמִים מְמִית וּמְחִיָּה).

וּנְאָמֵן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתְּהָ יְיָ, מְחִיָּה הַמֵּתִים.

החזן והקהל אומרים בחזרה:

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ הַמוֹנֵי מַעֲלָה עִם קְבוּצֵי מִטָּה, יַחַד כָּלֶם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כְּמָה שְׁנֹאמַר עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר, קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ קִדּוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְקוֹמוֹ. וּבְדַבְּרֵי קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר: יְיָ מְלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ.

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךָ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקִדּוֹשׁ, וְשִׁבְחָךָ אֱלֹהֵינוּ מְפִינּוּ לֹא יְמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקִדּוֹשׁ אַתְּהָ. בְּרוּךְ אַתְּהָ יְיָ, הָאֵל הַקִּדּוֹשׁ (בשבת תשובה: הַמְּלֶךְ הַקִּדּוֹשׁ).

יְשַׁמַּח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עָבַד נְאָמֵן קִרְאתָ לּוֹ, אֱלֹהֵינוּ, כְּלִיל תְּפִאֲרַת בְּרֵאשׁוֹ נִתְּתָ בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי, (ו) שְׁנֵי לוחות אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שְׁבֹת. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֹת, לְעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֹת לְדוֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְמֵם, כִּי־שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ. וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא הִנְחַלְתּוּ מְלַכְנּוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים, וְגַם

במנוחתו לא ישכנו ערלים. כי לעמך ישראל נתתו באהבה, לזרע יעקב אשר בם בחרת. עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובה, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה במנוחתנו, קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבצענו מטובה, שמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יי אלהינו באהבה וכרצון שבת קדשך, וישמחו כך כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי, מקדש השבת.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, יגיע, יראה וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו, וזכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך (לפליטה) לטובה, לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ביום (בראש חודש: ראש החודש הזה. בחוה"מ של פסח: חג המצות הזה. בחוה"מ של סוכות: חג הסוכות הזה) זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשובך לציון ולירושלם עירך ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחזיר ברחמיו שכינתו לציון.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם אֲנַחְנוּ
לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאָּסֹף
גְּלוּיֹתֵינוּ מֵאֲרַבְעַת כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב
לְשִׁמּוֹר חַקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת
וּבְלֵבב שְׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.
(בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל
נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נְסִיף שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל
נְפְלָאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת,
עָרַב וְבָקֵר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תָמוּ חֲסֵדֶיךָ וּמַעֲוָלָם קוֹיֵנוּ לָךְ.
לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ מִמָּנוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

עַל הַנְּסִים וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַפְּדוּת שְׁעֵשִׁית
עִמָּנוּ יָעַם אֲבוֹתֵינוּ, בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

בחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתַּיֵּה בֶּן יוֹחָנָן פְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאֵי
וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשִׁכְחָם מִתּוֹרַתְךָ וְלַהֲעִבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ,
וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
רַבְתָּ אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דֵּינָם, נִקְמַתָּ אֶת
נִקְמָתָם, מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד
מְעֻשִׂים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרַשְׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. וְלָךְ עֲשִׂיתָ
שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר
בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ,

בפורים

בַּיָּמִי מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן
הַרְשָׁע, וּבְקִשׁ לְהַשְׁמִיד, לְהַרוֹג
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְּעַר
וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים, בַּיּוֹם
אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם
עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם
לְבוֹז. וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הַפְּרַתָּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבַּחְתָּ לּוֹ גְּמוּלוֹ
כְּרָאוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו

על העץ. וכשם שעשית עמָהם
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו
פלא ונסים בעת הזאת, ונודה
לשמך הגדול סלה.

והדליקו גרות במצרות קדשך, וקבעום
שמונה ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית
עמָהם גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים
בעת הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבולש את פעסך, פלה דבר ותרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני בריתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד, כל החיים יודוך סלה,
ויהללו לשמך הטוב באמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך).

ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו פהנים עם קדושיך, כאמור: יברךך יי
וישמרך. (הקהל עונה: כן יהי רצון).
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. (הקהל עונה: כן יהי רצון).

שים שלום, טובה וברכה, (חיים), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל
כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, פי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו, תורת חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, ישועה
ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך (לברכנו ו) לברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(בשבת תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסה טובה, וישועה ונחמה
חן וחסד נזכר ונכתב לפניך, אנו וכל עמך ישראל, לחיים (טובים) ולשלום).
ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

היו לרצון אמרי־פי והגיון לפי לפניך, יי צורי וגואלי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהִי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֶּף נַפְשִׁי, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לִפְלֵ תִהְיֶה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהִי, שְׁפַל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, תִּפְרַע עֲצָתְךָ וּתְקַלְקַל מִחֲשׁבוֹתַם. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהִי, שֶׁתִּפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי תוֹרָה, שַׁעֲרֵי חֲכָמָה, שַׁעֲרֵי בִינָה, שַׁעֲרֵי דַעַה, שַׁעֲרֵי פְרָגְסָה וְכֻלְכָּלָה, שַׁעֲרֵי חַיִּים, חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִי וְלְרְצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי יְגוּאֲלֵי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ).

במקום שכלו ג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע החזן לקדושה. בחזרת הש"ץ הקהל צריך לעמוד ולכוין לכל הברכות ולענות "ברוך הוא וברוך שמו" על הזכרת השם, "ואמן" אחר כל ברכה.

בשבת תשובה אומרים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹא אַתָּה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּטֵל מִמֶּנּוּ (כָּל) גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת (וְרַעוֹת).
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּטֵל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲצוּר (נ"א: מְנַע) מִגְּפָה מִנְּחֻלְתְּךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּלֵה דְבַר וְרָעַב וּשְׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי כְרִיתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי עֶפֶר אָנָּחֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קְרַע רוּעַ גָּזַר דֵּינֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחֹק שְׁטֵר חוֹבוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ סֶלַח וּמְחוּל לְעוֹנוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנְּגֵד עֵינֶיךָ.

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו הַחַיִּים בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִיָּסָה וְכִלְפָּלָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲיִלָּה וְכַפָּרָה.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו הַצָּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
 אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

בראש חודש ובחנוכה אומרים את ההלל, בעמוד 200.

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דֵּי כְּרָא כְּרַעוּתִיָּה,
 וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
 לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא (יְתַבְרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדַּר וְיִתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא
 לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחַתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ
 אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קְדָם אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא,
 וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים
 (עָלֵינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמְרוֹמֵינוּ, הוּא בְּרַחֲמֵינוּ, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עָלֵינוּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
 (עוֹנִים: אָמֵן).

הוצאת ספר תורה

יִהְיֶה בְּנִסְעַ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אִיבֵיךָ, וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ
מִפְּנֵיךָ.

וי"א כנוסח ק"ק רומא:

קוּמָה יְיָ לְמַנוּחַתְךָ, אֶתָּה וְאָרֶן עֲזָךְ. פְּהַנִּיךָ יִלְבְּשׁוּ-
צְדִקָּה, וְחִסְדֵיךָ יִרְגְּנוּ. בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבַדְךָ, אֶל-תֵּשֵׁב פְּנֵי
מְשִׁיחֶךָ. וּמוֹצִיאִין סֵפֶר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ הַמָּקוֹם
שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה
לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו. אֲבָרְכָה אֶת-יְיָ בְּכָל-עֵת,
תָּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי. בְּיָי תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי, וְשִׁמְעוּ עֲנוּיִם
וַיִּשְׁמְחוּ. גְּדִלוֹ לְיְיָ אֱתִי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

קוּמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ, וּפְדַנּוּ
לְמַעַן חֲסִדְךָ. כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תּוֹרָה, וּדְבַר-יְיָ
מִירוּשָׁלַיִם. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם,
יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר-וָדֹר. יְיָ
חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִיל
תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר.

הפטרות ומזמורים להוצאת ספר תורה

מזמור	הפטרה	
צב	ישעיה מב, א-כא	בראשית
כט	ישעיה נד, א-נה, ה	נח
קי-טו	ישעיה מ, כה-מא, יז	לך-לך
יא	מלכים ב ד, א-לז	וירא
מה	מלכים א א, א-לד	חיי שרה
לד	מלאכי א, א-ב, ז	תולדת
ג	הושע יא, ז-יב, יד	ויצא
כז	עובדיה	וישלח
מ	עמוס ב, ו-ג, ח	וישב
ל	מלכים א ג, טו-ד, א	מקץ
מח	יחזקאל לז, טו-כח	ויגש
מא	מלכים א ב, א-יב	ויחי
צט	ירמיה א, א-ב, ג	שמות
מו	יחזקאל כח, כד-כט, כא	וארא
עז	ישעיה יח, ז-יט, כה	בא

סו	שופטים ד, ד-ה, ג	בשלח
יט	ישעיה ו, א-ז, ו; ט, ה-ו	יתרו
עב	ירמיה לד, ח-לה, יא	משפטים
כו	מלכים א ה, כו-ו, יג	תרומה
סה	יחזקאל מג, י-כז	תצוה
עה-פד	מלכים א יח, כ-לט	כי-תשא
סא	מלכים א ז, יג-כו	ויקהל
קלג	מלכים א ז, מ-נא	פקודי
נ	ישעיה מג, כא-מד, ו	ויקרא
צא	ירמיה ז, כא-כח; י, ו-ז	צו
קכח	שמואל ב ו, א-ז, ג	שמיני
קכא	מלכים ב ד, מב-ה, יט	תזריע
קכ	מלכים ב ז, א-כ; יג, כג	מצרע
יב	יחזקאל כב, א-טז	אחרי-מות
טו	יחזקאל כ, א-כ	קדשים
מב	יחזקאל מד, טו-לא	אמר
קיב	ירמיה טז, יט-יז, יד	בהר סיני
פה	יחזקאל לד, א-טו	בחקתי
סח-קמז	הושע ב, א-כב	במדבר
סז-סח	שופטים יג, ב-כה	נשא
כא	זכריה ב, יד-ד, ז	בהעלתך
סד	יהושע ב, א-כד	שלח-לך
ה	שמואל א יא, יד-יב, כב	קרח
נח	שופטים יא, א-לג	חקת
לו	מיכה ה, ד-ו, ח	בלק
טז	מלכים א יח, מו-יט, כא	פינחס
קיא	יהושע יג, טו-לג	מטות
מט	יהושע יט, נא-כא, ג	מסעי
קלז	ישעיה א, א-כז	דברים
צ	ישעיה מ, א-טז	ואתחנן
עה-פה	ישעיה מט, יד-נא, ג	עקב
צז	ישעיה נד, יא-נה, ה	ראה
יז	שמואל א ח, א-כב	שפטים
לב	שמואל א יז, א-לז	כי תצא
מג	יהושע ח, ל-ט, כז	כי תבא
פא	יהושע כד, א-יח	נצבים

מז-נא	ישעיה נה, ו-נו, ח	וילך
נא-עו	יחזקאל יז, כב-יח, לב	האזינו
יב	יהושע א, א-יח	וזאת הברכה
קד	ישעיה סו, א-כד	שבת וראש חודש
—	שמואל א כ, יח-מב	מחר חודש
נא	הושע יד, ב-י; מיכה ז, יח-כ	שבת שובה
עו	יחזקאל לו, א-כג	שבת חוהמ"ס
ל	זכריה ב, יד-ד, ז	שבת חנוכה א'
ל	מלכים א ז, מ-נא	שבת חנוכה ב'
—	מלכים ב יב, א-יז	שבת שקלים
ז	שמואל א טו, א-לד	שבת זכור
—	יחזקאל לו, טז-לח	שבת פרה
—	יחזקאל מה, יח-מו, יא	שבת החדש
קה	מלאכי ג, ד-כד	שבת הגדול
קיד	יחזקאל לז, א-יד	שבת חוהמ"פ
קכו	ישעיה י, לב-יב, ו	יום העצמאות
קלז	ירמיה ח, יג-ט, כג	ט' באב (שחרית)
קכו	הושע יד, ב-י	ט' באב (מנחה)
כ	ישעיה נה, ו-נו, ח	צום (מנחה)
מה	ישעיה סא, ט-סב, ט	שבת חתונה
	(אחר הפטרת השבוע)	
קכח	—	שבת מילה

ואומרים את המזמורים האלה בהוצאת ס"ת בימים שאין בהם הפטרה: בשני וחמישי מזמור קכא; במנחה של שבת מזמור קיא; בר"ח מזמור ח; בשחרית של צום מזמור קב; בשחרית של צום אסתר מזמור כב; בחנוכה מזמור ל; בפורים מזמור ז; כשיש מילה בימים אלו בצמוד לתפלה, נוהגים להוסיף אחר המזמור הרגיל מזמור קכח. כששתי פרשיות מחוברות, קוראים את ההפטרה של הפרשה השנייה ואת המזמור של הראשונה. כשיש הפטרה מיוחדת לשבת, שאינה הפטרת פרשת השבוע, נדחית ההפטרה הרגילה, פרט לשבת דברים ולשבת ראה. בשבת חנוכה, בשבת שקלים, בשבת החדש, וכן בשבת ראה שהן גם ראש חודש או ערב ראש חודש, נדחית הפטרת שבת וראש חודש או מחר חודש, ונוהגים לומר את הפסוקים הראשונים או האחרונים, מאותן הפטרות. כשחל פורים-שושן בשבת, קוראים אותה הפטרה כמו בשבת זכור. רשימת המזמורים היא לפי מה שנוהגים לקרוא בירושלים כיום והיא מבוססת על מנהג קדום שהיה נהוג בק"ק איטאליאני (הלועזים). הרשימה לקוחה מנספח לספר תהלים, מנטובה, שנת תק"ד. המזמור של פרשת השבוע נדחה בפני מזמור לשבת מיוחדת (פרט לשבת חתונה ולשבת מילה: המזמור המיוחד נקרא בתוספת). כשבשבת מסוימת יש שני מזמורים מיוחדים, קוראים את שניהם, לפי הכלל של "תדיר קודם", בשבת לפני מועד קוראים את מזמור המועד.

גִּדְלוּ לִי אֶתִי, וְנִרְוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדִם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קְדָשׁוֹ, כִּי־קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. אֵינ־קְדוֹשׁ כִּי אֵין בְּלִתְּךָ, וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ. (כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר זולָתִי אֱלֹהֵינוּ). אַחַד אֱלֹהֵינוּ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

יש אומרים (וכן המנהג):

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְזֻרַח־שְׁמֵשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהַלֵּל שֵׁם יְיָ. מְהַלֵּל אֶקְרָא יְיָ, וּמְאוֹיְבֵי אֲנֹשֶׁעַ. וַיֹּאמֶר מְסוּפָה הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמְלִכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. (תְּמִיד) הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וַאֲמָרוּ כָל הָעַם אָמֵן. הִפֵּל הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

וְתִגְלָה (וְתִרְאֶה) מְלִכוּתוֹ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וַיַּחֲזֵן וַיִּרְחַם פְּלִיטָתוֹ וּפְלִיטַת כָּל עַמּוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּנֵנוּ (תְּמִיד) לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן וַאֲמָרוּ כָל הָעַם אָמֵן. הִפֵּל הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ, וּתְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

מגביהים את ספר התורה ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה, לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה צְנוּה־לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. (יש מוסיפים: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ. הִפֵּל תְּנוּ עוֹ לְאֱלֹהִים, וּתְנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה. יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ כְּרָךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם).

בשבת בראשית קוראים כאן את רשות לחתן בראשית (עמ' 244).

כֹּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד הַכֹּהֵן (או: אֵין כָּאֵן כֹּהֵן יַעֲמֹד הַלְוִי אוּ יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מְחַכֵּמַת פְּתִי. פְּקוּדֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי־לֵב,

מִצּוֹת יְיָ בְּרָהּ מְאִירַת עֵינַיִם. יִרְאֵת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּטֵי־יְיָ אֲמַת, צְדָקוֹ יַחֲדוּ. הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ, אִמְרַת־יְיָ צְרוּפָה, מְגֵן הוּא, לְכָל הַחַסִּים בּוֹ. דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נֶעַם, וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. עֵץ־חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר. כִּי־כִי יִרְבּוּ יְמֶיהָ, וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים. יְיָ עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקום שצריך לקרוא, מכסה האותיות ומברך בקול רם: יְיָ עֲמָכֶם. (הקהל עונה: יְבָרְכֶךָ יְיָ). בְּרָכּוֹ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ. (הקהל עונה: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד). בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנִתְּנָ־לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בסיום הקריאה העולה לתורה יברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נִתְּנָ־לָנוּ תּוֹרַת אֲמַת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל:

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות י' אנשים

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחַיִּים טוֹבוֹת, שְׁגַמְלָנִי כָּל טוֹב. הַקָּהֵל עוֹנֵה:

מִי שְׁגַמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמְלָךְ כָּל טוֹב לְעַד סְלָה. יוֹדוּ לַיְיָ חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם.

אחרי קריאת התורה הקורא אומר:

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ, וַיִּמְלִיף מַלְכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרָךְ, לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלָמָא (יְתַבְרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא

וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
 לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבָּתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין
 בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

מי שברך לעולה לתורה:

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרַךְ אֶת כְּבוֹד רַבִּי... שְׁמַתְנַדְב...
 לְמַנוּחַת נַפְשׁ... וְלַמְנוּחַת נַפְשׁ כָּל קְרוֹבָיו שְׁמַתוֹ וְכָל שָׂאָר שְׁכָבֵי עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
 לַחַיִּים... וְלַחַיִּים כָּל בְּנֵי בֵיתוֹ וְלַחַיִּים כָּל קְרוֹבָיו וְאוֹהֲבָיו וְלַחַיִּים כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה. וּבְשֹׁכֵר זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח
 בְּרַכָּה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדָיו, וְיְבָרְכֵהוּ (כשבת תשובה: וְיִכְתְּבֵהוּ בְּסֵפֶר
 סְלִיחָה וּמַחִילָה וְכַפָּרָה) עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲיוֹ. וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

מי שברך להולדת הבת

יוֹנְתִי בַּחֲגוּי הַסֵּלַע בְּסֵתֵר הַמְדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת מְרַאֲיוֹ, הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ,
 כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרַאֲיוֹ נְאוּהָ. (לבת ראשונה מוסיפים: אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמָּתִי,
 אַחַת הִיא לְאַמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ, רְאוּהָ בְּנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים
 וַיְהַלְלוּהָ). וְיְבָרְכוּ אֶת־רַבְּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחַתְנָנוּ אֶתְּ הִיא לְאַלְפֵי רַבְּכָה וַיִּירַשׁ
 זֶרַעְךָ אֶת שְׁעַר שְׁנָאִיו. יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פְּנֵינוּ אֱלֹהֵי וַיְחַנֵּךְ. יֵשׂא יְיָ פְּנֵינוּ
 אֱלֹהֵי וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם.

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה וְרַבְּקָה רַחֵל וְלֵאָה וּמְרִים הַנְּבִיאָה וְאַבְיָגַיִל וְאַסְתֵּר
 הַמְּלָכָה בֵּית אַבְיָחַיִל, הוּא יְבָרַךְ אֶת הַיְלָדָה הַנִּעְמָה הַזֹּאת וַיְקַרָּא שְׁמָהּ
 בְּיִשְׂרָאֵל... בְּמִזְל טוֹב וּבְשִׁעַת בְּרַכָּה וַיַּגְדִּלָּהּ בְּכַרִּיאוֹת שְׁלוֹם וּמְנוּחָה, וַיִּזְכֶּה
 לְאַבְיָה וְלְאַמָּה לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחָתָהּ וּבְחַפְזָתָהּ, בְּבָנִים זְכָרִים, עֲשֵׂר וְכַבֹּד, דְּשָׁנִים
 וַרְעֻנָּיִם נְיֻבֹן בְּשִׁיבָה, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

מי שברך לבנים ערב גיוסם (בנוסח הקבוץ הדתי)

מִי שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרַךְ אֶת הַבְּחוּר... הַיּוֹצֵא לְהַגֵּן
 עַל אֲרָצֵנוּ וְעַרְי אֱלֹהֵינוּ בְּעֵבֹר שְׁעָלָה לְכַבֹּד הַמְקוֹם, לְכַבֹּד הַתּוֹרָה וְלְכַבֹּד

השֶׁבֶת. הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִקְהוּ וַיֹּאמְצֵהוּ וַיִּשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע, מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, יוֹצִיאֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיִּשְׁיבֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו, עִם כָּל אָחִיו חַיְלֵי צָבָא הַהִגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן.

אם במשך השבוע נולד בקהילה בן זכר אומרים אחד משני הפזמונים הבאים:

מִשְׁכִּיל מִכְתָּם שִׁירוֹ רְעִים, לְכָבוֹד אִישׁ תָּם וְתָמִים דְּעִים.

גַּם אָמְרוּ מֵה־טוֹב וּמֵה־נְעִים, יִלְד הַנְּמוּל לְשִׁמּוֹנָה.

אָשִׁיר הַיּוֹם לְבָרִית מִלֵּה, זְמַרָה שְׁגִיזוֹן וְתִהְלֵה.

תּוֹדוֹת אֶקְרִיב כְּדָמוֹת עוֹלָה, וּכְמוֹ תוֹרִים וּבְנֵי יוֹנָה.

יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָנוּ וּשְׁלוֹהַ בְּיִשְׂרָאֵל,

בְּסִימָן טוֹב בֵּן בָּא לָנוּ בְּיָמָיו יְבוֹא גּוֹאֵל.

הַיֵּלֵד יְהִי רַעֲנָן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוּנָן,

וּבַתּוֹרָה יִתְבוּנָן, יֵאֱלֹף דָּת לְכָל שׂוֹאֵל. בְּסִימָן וְכוּ

לפני קריאת המפטיר, בזמן שמלבישים את ספר התורה אומרים:

אָב הַרְחֵמֵן יָשִׁיב אֶת שְׁבוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָה וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה בְּקָרוֹב, וְנֹאמַר אָמֵן. אֵתָהּ יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, כְּסֶאֱדָה לְדוֹר וָדוֹר. לָמָּה לְנֹצַח תִּשְׁפַּחְנוּ, תַּעֲזֹבְנוּ לְאַרְךָ יָמִים. הִשְׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֵינוּ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. הוֹשִׁיעֵנוּ מוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי לָךְ עֵינֵינוּ וּלְכָה לִישׁוּעָתָנוּ. הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֹתֶךָ, וּרְעֵם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם.

המפטיר, לאחר שיגמור הגולל לגלול את סה"ת, קודם קריאת ההפטרה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים, וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם, הַנְּאָמְרִים בְּאֵמֶת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה, בְּמִשְׁהַ עֲבָדוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת וְהַצְּדִק.

קוראים את ההפטרה.

אחרי קריאת ההפטרה המפטיר מברך:

גְּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, כִּי כָל דְּבָרָיו אִמְתָּ וְצֶדֶק. נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבַר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזוֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מִלְּךָ נֶאֱמַן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ.

שְׁמַחֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיאַ עֲבָדֶיךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה יָבוֹא וַיַּגְלֵל לְבָנוּ, עַל כְּסָאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁפָּעַתָּ לּוֹ, שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵירוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִגֵּן דָּוִד.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שִׁנְתָּתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁהּ וְלַמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתַפָּאֲרָתָה. עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יְתַבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

תפילה לשלום המדינה:

אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלְתָּנוּ, הִגֵּן עָלֶיךָ בְּאַכְבַּרַת חֲסִדֶיךָ וּפְרוֹשׁ עָלֶיךָ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ, וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׁרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּה וְתַקְנָם בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. חֲזַק אֶת יָדֵי מַגְנֵי אֶרֶץ קִדְשָׁנוּ, וְהַנְּחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעֲטָרַת נֶצְחוֹן תְּעַטְרֵם, וְנַתַּתְּ שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׁמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֵת אַחֲיֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּקַדְנָא בְּכָל אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם,

ותוליכם מהרה קוממיות לציון עירך ולירושלים משפן שמך, כפתוב
 בתורת משה עבדך: אם־יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יי
 אלהיך ומשם יקחך. והביאך יי אלהיך אל־הארץ אשר ירשו אבותיך
 וירשתה, והיטבך והרפך מאבותיך. ויחד לכבנו לאהבה וליראה את
 שמך ולשמור את כל דברי תורתך, הופע בהדר גאון ענך על כל
 יושבי תבל ארצך, ויאמר כל אשר נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך
 (נ"א: מלך) ומלכותו בכל משלה, אמן סלה.

מי שברך לחיילי צה"ל:

מי שברך, אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את חילי צבא
 הגנה לישראל, העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו, מגבול
 הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול עד לבא הערבה, ביבשה
 באויר ובמים. יתן יי את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפנייהם, הקדוש
 ברוך הוא ישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח
 ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, ידבר שונאינו תחתיהם ויעטרם
 בכתר ישועה ובעטרת נצחון, ויקים בהם הפתוב פי יי אלהיכם
 ההלך עמכם להלחם לכם, עם איביכם להושיע אתכם, ונאמר אמן.

מי שברך לקהל:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל הקהל
 הקדוש הזה, ואת כל קהלות הקדש, הם ונשיהם וכניהם (ובנותיהם)
 וכל אשר להם, ומי שתקנו בתי כנסיות לתפלה והבאים בתוכם
 להתפלל, והנותנים שמן למאור ויין לקדוש ולהבדלה ומזונות
 לאורחים וצדקה לעניים, והעוסקים בתורה ובמצוות, והעוסקים
 בצרכי צבורם לשם שמים ובאמונה, הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם,
 ויסלח לכל עונם וירפא לכל גופותם וישלח ברכה, רוחה והצלחה
 בכל מעשה ידיהם, עם כל ישראל אחיהם, ונאמר אמן.

מִי שֶׁבָּרַךְ (אֲמוֹתֵינוּ) שָׁרָה, רַבְקָה, רַחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל
 בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁעוֹשֶׂה מְעִיל אוֹ מְטַפַּחַת לְכַבוֹד הַתּוֹרָה, וְהַמְתַּקֶּנֶת נֶר
 לְכַבוֹד הַתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרָהּ, וַיִּתֵּן לָהּ גְּמוּלָהּ
 הַטּוֹב, וְנֹאמַר אָמֵן.

תפילה לחולה נוסח מילאנו (חבורה ע"י הרב צבי בן רפאל פרידנטל ז"ל)

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, הוּא יְבָרַךְ וַיְרַפֵּא אֶת הַחֹלֶה... בְּעִבּוֹר
 (שֶׁהַצִּיּוֹר מִתְפַּלֵּל לְרַפּוּאָתוֹ הַשְּׁלֵמָה) וְנוֹדֵר... בְּשֹׁכֵר זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יְרַחֵם עָלָיו, וַיְבָרְכֵהוּ, וַיְרַפְּאֵהוּ, וַיַּחַזְקֵהוּ, וַיַּחַיֵּהוּ וַיַּצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה,
 וַיִּשְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל אַבְרָיו וְגִידָיו, וְלְכָל גּוּפוֹ וְנַפְשׁוֹ, וַיְנוּחֵהוּ עָלָיו כָּל
 הַבְּרָכוֹת, וַיְבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת, וַיִּמְלֵא כָּל מַשְׁאָלוֹת לְבוֹ
 לְטוֹבָה, וַיַּצְמִיחַ לוֹ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

יְזַכֹּר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת נַפְשׁוֹ...

לאשה (לנשים)

שֶׁהִלְכָה (שֶׁהִלְכוּ) לְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא, עִם נַפְשׁ שָׂרָה רַבְקָה
 רַחֵל וְלֵאָה, אֲשֶׁר הֵן חַיּוֹת בְּגֵן
 עֵדֶן. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכִּין
 לָהּ (לָהֶן) מְנוּחָה אֲשֶׁר יִיטֵב
 לָהּ (לָהֶן), וְתַהֲיֶיהָ נַפְשָׁה צְרוּרָה
 (וְתַהֲיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶן צְרוּרוֹת)
 בְּצִרוֹר הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים תַּחַת
 כֶּסֶף הַכְּבוֹד וְלַעֲת תַּחֲזִית הַמַּתִּים
 תְּקִיץ וַיִּרְגַּן (תְּקַצֶּנָה וַיִּרְגְּנָה)

לאיש (לאנשים)

שֶׁהִלְךָ (שֶׁהִלְכוּ) לְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא, עִם נַפְשׁ אַבְרָהָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב, אֲשֶׁר הֵם חַיִּים בְּגֵן
 עֵדֶן. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכִּין
 לוֹ (לָהֶם) מְנוּחָה אֲשֶׁר יִיטֵב
 לוֹ (לָהֶם), וְתַהֲיֶיהָ נַפְשׁוֹ צְרוּרָה
 (וְתַהֲיֶינָה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת)
 בְּצִרוֹר הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים תַּחַת
 כֶּסֶף הַכְּבוֹד וְלַעֲת תַּחֲזִית הַמַּתִּים
 תְּקִיץ וַיִּרְגַּן (תְּקִיצוּ וַיִּרְגְּנוּ)

עַם יִתֵּר שְׂכָנֵי עַפְרָה, כְּדַכְתִּיב יַחֲיוּ מִתִּיף נִבְלָתִי יְקוּמוּן, הַקִּיצוּ וַרְגְּנוּ

הָבֵא וַיִּמְלֵא מִשְׁאָלוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה, וַיִּצְמִיחַ לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת נַפְשׁ כָּל שְׂכָבֵי עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, עִם נַפְשׁ
אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ, וְעִם נַפְשׁ שְׂרָה, רַבְקָה, רְחֵל וְלֵאָה,
וְאֶשֶׁר הֵנִיחוּ לְנַפְשׁוֹתָם זְכִירָה בְּהַקְדָּשׁ, וְנוֹחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם בְּגֵן עֵדֶן,
וְנֹאמַר אָמֵן.

בשבת לפני כל ראש חדש (פרט לחודש תשרי) אומרים:

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ, וַיִּקְבֹּץ אוֹתָנוּ מִהַרְהָ מֵאַרְבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן.

לפני ר"ח אב מתחילים כאן:

כִּף גְּזֵרוֹ רַבּוֹתֵינוּ הַמְּכַבְּדִים, שְׁנִכְרִיז בְּפָנָי הַקֶּהֶל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, שְׂיִהִיו יוֹדְעִים
גְּדוּלִים וְקִטְנִים שְׂיֵשׁ לָנוּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ ... יוֹם... (וְיוֹם...) בְּחֻשְׁבוֹן רַבּוֹתֵינוּ יוֹם...
הַרְחֵמֵן יִשְׁמַח אוֹתָנוּ, וַיִּקְבֹּץ אוֹתָנוּ מִהַרְהָ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן.

אַחֲיֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאַנּוֹסֵי יִשְׂרָאֵל (וְאַסִּירֵי יִשְׂרָאֵל), הַנְּתוּנִים בְּצָרָה
וּבְשִׁבְיָה, הַמְּקוּם (בְּרַחֲמָיו) יְרַחֲמֵם וַיַּחֲוֶן אוֹתָם (וְאוֹתָנוּ) בְּעִבוּר שְׁמוֹ
הַגְּדוֹל, וַיּוֹשִׁיעֵם וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, וַיּוֹצִיאֵם וַיּוֹצִיאֵנוּ מִצָּרָה לְרוּחָהּ, וּמֵאַפְלָה
לְאוּרָהּ (בְּקָרוֹב), וְנֹאמַר אָמֵן.

יְהִי-חֲסִדְךָ יי עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. כִּי-לָךְ יי הוֹחֵלְתִי, אֶתָּה
תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי. לְמַעַן יַחֲלִצוּן יְדִידְךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי. (מְגִלְתוֹ
רֵאָה אֱלֹהִים, וְהִבִּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ. לֹא-אָמוֹת כִּי-אֶחָיָהּ, וְאַסְפֹּר מַעֲשֵׂי
יְהוָה). יי הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ.

בשבת זכור עוברים לעמ' 247. בשבת הגדול עוברים לעמ' 256.

אֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה. אֲשָׁרֵי הָעַם שִׁפְכָה לוֹ, אֲשָׁרֵי
הָעַם שֵׁי אֱלֹהָיו.

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּכָל-יוֹם אַבְרָכְךָ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גְּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדֻלְתוֹ אֵין חֶקֶר. דְּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מֵעַשְׂיָךְ, וּגְבוּרְתֶיךָ נִגִּידוּ.
הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ,
וּגְדֻלְתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זְכֹר רַב-טוֹבְךָ יִבְיַעוּ, וְצַדִּיקְתֶךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם
יי, אַרְךָ אַפִּים וּגְדֻלַּחֲסֵד. טוֹב-יי לְפָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
יִדְוֶךָ יי כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ,
וּגְבוּרְתֶךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבַנְי הָאָדָם גְּבוּרְתֵנוּ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל-דָּוָר וָדָר. סוֹמֵךְ יי
לְכָל-הַנְּפֻלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים. עֲיִנַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת-יְדֶיךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן.
צַדִּיק יי בְּכָל-דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קְרוֹב יי לְכָל-קַרְאָיו, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת. רְצוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם.
שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֱהָבָיו, וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְיֶה לָּת יי יְדָבָר
פִּי, וּיְבַרְךָ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּ-יְהִי.

בַּחֲוָרִים וּגְמֻבְתוֹלוֹת, זְקֵנִים עַם-נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי, כִּי-
נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תִּהְיֶה
לְכָל-חִסְדֵיךָ, לְבַנְי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הַלְלוּ-יְהִי. מְהֻלָּל אֶקְרָא יי,
וּמְאִיבֵי אֲשַׁעַ. וּבְנַחְהָ יֵאמֶר, שׁוֹבָה יי רַבּוֹת אֵלֶי יִשְׂרָאֵל. בַּעֲבוּר
דָּוִד עַבְדְּךָ, אֶל-תֵּשֶׁב פָּנַי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִּי
אֶל-תַּעֲזוּבוּ. עֵץ-חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיָהּ מְאֹשֶׁר. דְּרָכֶיךָ
דְּרַכֵי-נְעָם, וְכָל-נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם. הִשְׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ
יְמֵינוּ כְּקִדְמָם. תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים, לְכָלֵנוּ חַיִּים, כִּי-עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים.

סדר מוסף של שבת

החזן אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא כְּרַעוּתִיָּה,
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ,
לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא (יְתַבְּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן).
לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין
בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

בחזרה החזן אומר בלחש: אֲדַנִּי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכּוֹל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלַךְ חַפְּזָן בְּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים,
לְמַעַן אֵל חַי).

מְלַךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגַן אַבְרָהָם.

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בק"ץ: מוֹרִיד הַטָּל

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי, מִי כְמוֹךָ בְּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מְלַךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה (ו)מְצַמִּיחַ לְנוֹ יְשׁוּעָה.

(בשבת תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים, זְכוֹר יְצוּרֶיךָ בְּרַחֲמִים מֵמִית
וּמְחַיֶּה).

וְנִאָמַן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מַחְיֵה הַמֵּתִים.

בחזרה החזן והקהל אומרים:

כְּתוּר יִתְּנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶאכִים) הַמוֹנֵי מַעֲלָה עִם (עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצֵי
מִטָּה, יַחַד בְּלֶם קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה
וְאָמַר, (גם הקהל אומר: קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כְלֵהָ אֶרֶץ כְּבוֹדוֹ).
כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, מְשַׁרְתֵּיו שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵימָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ
יֵאמְרוּ: (גם הקהל אומר: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מְקוֹמוֹ). מְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן (בְּרַחֲמָיו)
לְעַמּוֹ, הַמֵּיחֲדִים אֶת שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר תְּמִיד בְּכָל יוֹם, פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:
(גם הקהל אומר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ, יי אֶחָד). אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ,
הוּא מְלַכְנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי, לְהִיּוֹת
לְכֶם לְאֱלֹהִים. (גם הקהל אומר: אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם) וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר: (גם
הקהל אומר: יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ).

לְדוֹר וָדוֹר נִמְלִיךְ לְאֵל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוּשׁ, וְשִׁכְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלִיךְ גְּדוֹל וְקְדוּשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוּשׁ (כשבת תשובה: הַמְּלִיךְ הַקְּדוּשׁ).

תִּקְנֶנָּה (נ"א: תִּפְנֶנָּה) שִׁבְתָּ, רְצִיתָ קְרִיבֹנוֹתֶיךָ, צְוִיתָ פְּרוּשֵׁיךָ עִם
סְדוּרֵי נְסֻכֶיךָ, מְעַנְגִיךָ לְעוֹלָם כְּבוֹד יִנְחִלוּ, טוֹעֲמִיךָ חַיִּים זְכוּ, וְגַם
הָאוֹתֵבֵי דְבָרֶיךָ גְּדֹלָה בְּחָרוּ, אָז מְסִינֵי נִצְטוּוּ עָלֶיךָ (צוּוּנֵי פְּעֻלֶיךָ
כְּרֵאוּנֵי), וּתְצוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קְרִיבָן מוֹסֵף שִׁבְתָּ כְּרֵאוּנֵי.

וּבִכְן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּעַלְנוּ לְאַרְצֵנוּ,
וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרִיבֹנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִין
כְּסֻדְרָן וּמוֹסְפִין כְּהַלְכָתָן. וּמוֹסֵף יוֹם הַשִּׁבְתָּ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתְבָתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וּבָיֹום הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כַבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֲלֹת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתוֹ, עַל-עֲלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ.

יְשַׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג, עִם מְקַדְשֵׁי שְׂבִיעֵי, כֹּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבְךָ, וּבְשִׁבְעֵי רְצִית בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, חֲמִדַּת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתָ, זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בְּמִנוּחַתְנוּ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ, שְׂמַחְנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לְבָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשְׁךָ, וַיִּשְׂמְחוּ כִּךָ כֹּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמָאֵז. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפְּחִיזֵנוּ בְּרַחֲמֵינוּ שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחזן אומר "מודים" צריכין כל הציבור לשוח עמו ואומרים

"מודים דרבנן":

מוֹדִים כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַחֲנִנּוּ וְתִאֶסְפוּ גְּלוּיֹתֵינוּ מֵאֲרֻבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ, וְנָשׁוּב לְשִׁמּוֹר חֲקִיד וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת וּבְלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. (בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת).

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסְיָךְ שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבָקַר וְצֹהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִּמּוּ חֲסִדֶיךָ וַיַּעֲוֹלֵם קוֹיֵנוּ לָךְ. לֹא הִכְלַמְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא הִסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפדות שעשית
עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה.

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה, כשעמד עליהם המן
הרשע, ובקש להשמיד, להרוג
ולאבד את כל היהודים מנער
ועד זקן, טף ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחדש שנים
עשר, הוא חדש אדר, ושללם
לבוז. ואתה ברחמיך הרבים
הפרת את עצתו, וקלקלת את
מחשבתו, ונשבות לו גמולו
בראשו, ותלו אותו ואת בניו
על העץ. וכשם שעשית עמהם
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו
פלא ונסים בעת הזאת, ונודה
לשמך הגדול סלה.

בחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי
ובניו, כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה
לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי וצונף,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם,
רכת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את
נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד
צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה. ואחר כך באו בניך לדביר
ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך,
והדליקו נרות בתצרות קדשך, וקבעום שמונה
ימים בהלל ובהודאה. וכשם שעשית עמהם
גם, כן עשה עמנו יי אלהינו פלא ונסים בעת
הזאת, ונודה לשמך הגדול סלה.

(כשבת תשובה מוסיפים: זכור רחמיך וכבול את פעסך, כלה דבר ותרב ורעב
ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני בריתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד, כל החיים יודוך סלה,
ויהללו לשמך הטוב באמת.

(כשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך).

ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך, כאמור: יברכך יי
וישמרך. (הקהל עונה: כן יהי רצון) יאר יי פניו אליך ויחנך. (הקהל עונה: כן יהי
רצון) ישא יי פניו אליך וישם לך שלום. (הקהל עונה: כן יהי רצון).

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָה, (חַיִּים), חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים, אֲהַבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בְּרָכָה, יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ (לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ).

(כשבת תשובה מוסיפים: בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְיְשׁוּעָה וְנִחְמָה חַן וְחֶסֶד נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים (טוֹבִים) וְלְשְׁלוֹם).
בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִי לְרַצוֹן אֱמֵרֵי-פִי וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

ויש נוהגין לומר:

אֱלֹהֵי, נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְלִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשֵׁי, וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תִּהְיֶה. יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שְׁכַל הַקָּמִים עָלֵי לְרַעָה, תִּפְרַע עֲצָתָם וְתִקְלַקֵּל מִחֲשׁוֹבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, שִׁתְּפַחַח לִי שְׁעָרֵי תוֹרָה, שְׁעָרֵי חֲכָמָה, שְׁעָרֵי בִינָה, שְׁעָרֵי דַעָה, שְׁעָרֵי פְּרִנְסָה וְכֻלְפָּלָה, שְׁעָרֵי חַיִּים, חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. יְהִי לְרַצוֹן אֱמֵרֵי-פִי וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

פוסע שלש פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

(יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁתְּכַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ).

בחנוכה אומרים כאן "עושה שלום" (עמ' 231).

החזן אומר:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהָ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֲלָמָא דֵּי בְּרָא כְרַעוּתִיהָ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיהָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא

ובזמן קריב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמאי יתברך, וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויתהדר ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן).

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבוהון דבשמאי, ואמרו אמן (עונים: אמן). יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים טובים (עלינו ו) על כל ישראל, ואמרו אמן (עונים: אמן). עשה שלום במרומו, הוא ברחמיו, יעשה שלום (עלינו ו) על כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

אין באלהינו, אין באדוננו, אין כמלכנו, אין כמושיענו. מי באלהינו, מי באדוננו, מי כמלכנו, מי כמושיענו. נודה לאלהינו, נודה לאדוננו, נודה למלכנו, נודה למושיענו. ברוך אלהינו, ברוך אדוננו, ברוך מלכנו, ברוך מושיענו. אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא מלכנו, אתה הוא מושיענו. (אתה תושיענו, אתה תקום תרחם ציון, כיעת לחננה כבא מועד).

אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך (את) קטרת הסמים. פטום הקטרת: הצרי והצפרן, החלבנה והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה, מר וקציעה, שפלת גרד, וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, הקשט שנים עשר וקלופה שלשה, וקנמון תשעה. בורית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהיא, (ו) אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה. רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי

הקטף. בורית פְּרִשְׁנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפְרָן כְּדִי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוּ אֶת הַצִּפְרָן מִפְּנֵי שֶׁהִיא (נ"א: כְּדִי שֶׁתְּהֵא) עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רְגָלִים יָפִין לָהּ, אֲלֵא שְׁאִין מְכַנְיִסִין מִי רְגָלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּשַׁבַּת הָיוּ אוֹמְרִים:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהַדוֹת לַיְי, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵיוֹן. לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ, וְאַמוֹנַתְךָ בַּלַּיְלוֹת. עֲלִי-עֲשׂוֹר וְעֲלִי-נִבֵּל, עֲלִי הַגִּיוֹן בְּכַנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתַּנִּי יְי בְּפַעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן. מֵהַגְדִּלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְי, מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ. אִישׁ-בַּעַר לֹא יֵדַע, וּכְסִיל לֹא-יִבִּין אֶת-זֹאת. בַּפְּרִחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל-פְּעֲלֵי אָוֶן, לְהַשְׁמֵדֵם עַד-יַעַד. וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְי. כִּי-הִנֵּה אֵיכִיךָ יְי כִּי הִנֵּה אֵיכִיךָ יֵאבְדוּ, יִתְפָּרְדּוּ כָּל-פְּעֲלֵי אָוֶן. וְתָרַם כְּרָאִים קַרְנֵי, בַּלְתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן. וַתִּבְטַעַע עֵינַי בְּשׁוּרֵי, בְּקַמִּים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעֲנָה אֲזִנִּי. צַדִּיק כְּתָמָר יִפְרֹחַ, כְּאֲרִז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְי, בַּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ. עוֹד יְנוּבֹחַן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי-יִשָּׁר יְי, צוּרֵי וְלֹא-עֲוֹלָתָהּ בּוּ.

ויש מוסיפים וכן המנהג המקורי לומר במקום מזמור שיר ליום השבת:

מִזְמוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֹא לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ שַׁבַּת שֶׁהִיא מְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: תְּלַמְדֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנֵאמַר: וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. אַל תִּקְרֵי בְּנֵיךָ אֲלֵא בְּנֵיךָ. יְהִי-שְׁלוֹם בַּחֲמִילְךָ, שְׁלֹוה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית-יְי אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. וְרֵאֵה

בָּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. (שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לְמוֹמְכָשׁוּל. יִי עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יִי יְבָרֶךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם).

קדיש דרבנן:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי כִּרְא כְרַעוּתִיהַ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהַ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמְיִכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן (וּגַם הִקְהֵל אוֹמֵר: אָמֵן. יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִיָּא יִתְבָּרַךְ), וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדַּר וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאִמְרֵיךָ בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל (כָּל) תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן (דְּיִתְבִּין) דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא (קִדְשָׁתָא) דִּי בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אַתְרַ וְאַתְרַ, יְהֵא (לְנָא ו) לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא וְחִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין (וְחַיִּי אַרְיִכִי) וּמְזוּגֵי רִוּחִין מִן קַדָּם מְרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן). עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ ו) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר בקול רם:

עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָרְצוֹת. שְׁלֵא שָׁם חָלַקְנוּ כְּהֵם, וּגְוַרְלָנוּ כְּכָל הַמוֹנָם. שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים לְאֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאִנּוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. (שְׁהוּא) נוֹטָה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וְכֹסֵא כְבוֹדוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ, אָמַת מְלַכְנוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ. וְיִדְעָתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ, כִּי יִי הוּא הַאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְנָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהֶאֱלִילִים פְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
 שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ.
 יִפְרִי וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן.
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל־
 עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ
 הִיא, וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כִּפְתּוּב בְּתוֹרַתְךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד. וְכַתּוּב: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קדיש יתום:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עוֹנִים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיָּה, וַיִּמְלִיךְ
 מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב,
 וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
 עָלְמָא יִתְבָּרַךְ), וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְוֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְהַלַּל
 שְׁמִיהַ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא (עוֹנִים: אָמֵן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא,
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים טוֹבִים (עֲלִינוּ וְ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן
 (ועוֹנִים: אָמֵן). עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עֲלִינוּ וְ) עַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עוֹנִים: אָמֵן).

החזן אומר: בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרַךְ.

הקהל עונה ואחריו החזן: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וַיִּשְׁתַּבַּח,	נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוֹתוֹ.
אָחַד וְאֵין יַחִיד פְּחִידוֹ,	נְעָלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחַדוֹתוֹ.
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוּ גוֹף,	לֹא נַעְרוּף אֵלָיו קְדָשְׁתּוֹ.
קְדָמוֹן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא,	רֵאוֹן וְאֵין רֵאוּת לְרֵאוּשִׁיתוֹ.

הנו אֲדוֹן עוֹלָם לְכֹל נוֹצֵר,
שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֶל
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד,
תּוֹרַת אֲמַת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל,
לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר
צוּפָה וְיוֹדֵעַ סִתְּרֵינוּ,
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד (נ"א: חֶסֶד)
יִשְׁלַח לְקֶץ יָמָיו מְשִׁיחָנוּ,
מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרוּב חֶסְדּוֹ,
(אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה הֵם עֲקָרִים,
יִוְרָה גְּדֻלָּתוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ.
אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
נְבִיא וּמְבַיֵּט אֶת תְּמוֹנָתוֹ.
עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ.
מְבַיֵּט לְסוּף דְּבַר בְּקִדְמוֹתוֹ.
כְּמַפְעֵלוֹ, נוֹתֵן לְרֹשַׁע רַע כְּרֹשְׁעָתוֹ.
לְפִדּוֹת מְחַבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ.
בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.
יְסוֹד תּוֹרַת מֹשֶׁה וּנְבוֹאָתוֹ).

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלַךְ,
לַעֲת נַעֲשֶׂה כְּחֻפְצוֹ כָּל,
וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכֹּל,
וְהוּא הִזָּה וְהוּא הִנֵּה,
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַיִ,
בְּלֵי רְאִשִׁית בְּלֵי תְּכֵלִית,
וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלֵי,
וְהוּא נָסִי וּמְנוּסֵי,
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי,
וְעַם רוּחֵי גְּוִיָּתֵי,

בְּטָרִם כָּל יַצִּיר נִבְרָא.
אֲזֵי מְלַךְ שָׁמוֹ נִקְרָא.
לְבָדוֹ יְמַלֵּךְ נוֹרָא.
וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה.
לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה.
וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה.
וְצוּר חֲבֵלֵי בְּעַת צָרָה.
מְנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא.
בְּעַת אִישָׁן וְאֶעִירָה.
יְיָ לִי וְלֹא אֵיבָרָא.

ואומרים: ברוך יי' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל וכו', יהי יי' וכו' והולכים לבתיהם לשלום.

קידוש ליום שבת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת־אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הִיא לְעֹלָם, כִּי־שִׁשַּׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ.

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. שָׁמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יי אֱלֹהֶיךָ. עַל־כֵּן בֵּרַךְ יי אֶת יוֹם־הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ.

סְבָרֵי מְרַנֵּן : (הקהל עונה: לְחַיִּים).

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן (נ"א: הַגֶּפֶן).